

SV

SV

SV

EUROPEISKA KOMMISSIONEN

Bryssel den 10.12.2010
KOM(2010) 738 slutlig

2010/0354 (COD)

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

**om ändring av rådets förordning (EG) nr 1234/2007
vad gäller handelsnormer**

MOTIVERING

1. BAKGRUND

Kvalitetspaketet består av en uppsättning förslag som utformats för att få till stånd en konsekvent kvalitetspolitik för jordbruksprodukter och för att hjälpa jordbrukarna att bättre förmedla information om jordbruksprodukternas kvalitet, egenskaper och särdrag samt för att garantera konsumenterna lämplig information. Kvalitetspaketet omfattar följande:

- Ett förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om kvalitetsordningar för jordbruksprodukter [KOM(2010) XXXX].
- Ett förslag till ändring av rådets förordning (EG) nr 1234/2007 (den samlade marknadsordningen) vad gäller handelsnormer för jordbruksprodukter [KOM(2010) XXXX].
- Riktlinjer för bästa praxis/metoder för utveckling och förvaltning av certifieringsordningar för jordbruksprodukter och livsmedel [K(2010) XXXX]:
- Riktlinjer för märkning av livsmedel där skyddade ursprungsbeteckningar (SUB) och skyddade geografiska beteckningar (SGB) ingår som ingrediens [K(2010) XXXX].

1.1. Motiv och syfte

Konkurrenstrycket på jordbrukare och producenter av jordbruksprodukter ökar till följd av policyreformer, globaliseringen, koncentrationen av förhandlingsstyrkan inom detaljhandeln och det ekonomiska läget. Samtidigt kräver konsumenterna i allt högre grad äkta produkter som framställts med väldefinierade och traditionella metoder. Den mångfald och kvalitet som EU-jordbruket besitter bör därför vara en viktig styrka och konkurrensfördel för EU:s jordbrukare i strävan att tillmötesgå dessa krav.

Om konsumenter och köpare ska kunna få ordentlig information om jordbruksprodukternas egenskaper och om produktionsmetoderna, måste märkningen innehålla korrekta och tillförlitliga uppgifter. Att förse producenterna med rätt verktyg för att förmedla produktens egenskaper och särskilda produktionsmetoder till köpare och konsumenter och att skydda dem mot illojala handelsmetoder är ett centralt inslag i EU:s kvalitetspolitik för jordbruksprodukter.

De flesta verktyg finns redan på EU-nivå. Analyser och diskussioner med olika intressenter har visat att de kan förbättras, förenklas och göras mer konsekventa. Kvalitetspaketet har till syfte att förbättra unionslagstiftningen på kvalitetsområdet men även när det gäller de nationella och privata certifieringsordningarnas funktion, så att de blir enklare, öppnare och lättare att förstå, lättare att anpassa till innovation och mindre tungrodda för producenter och förvaltningar.

1.2. Allmän bakgrund

Sedan 1990-talet associeras unionens kvalitetspolitik för jordbruksprodukter kraftigt till tre unionsordningar, dvs. ordningarna för skyddade ursprungsbeteckningar och skyddade geografiska beteckningar, för ekologiskt jordbruk och för garanterade traditionella specialiteter. Sedan den gemensamma jordbrukspolitiken infördes har unionens handelsnormer erbjudit en rättslig ram för rättvis konkurrens och en smidigt fungerande marknad. Dessa handelsnormer och -ordningar har under de senaste tio åren kompletterats genom det snabbt ökande antalet certifieringsordningar i den privata sektorn – ordningar som söker garantera konsumenterna värdehöjande egenskaper och kvaliteter och se till att grundläggande standarder respekteras genom certifiering av kvalitetssäkring.

Under 2006, mot bakgrund av omarbetningen av ordningen för skyddade ursprungsbeteckningar och skyddade geografiska beteckningar, förband sig kommissionen att längre fram göra en policyöversyn av förordningen och dess framtida utveckling¹.

Under 2007 hölls en stor konferens som samlade alla olika typer av kvalitetsordningar: ”Food quality certification—adding value to farm produce” (Kvalitetscertifiering av livsmedel – öka mervärdet av jordbruksprodukter). Konferensen ledde fram till grönboken om jordbruksprodukters kvalitet² från 2008 som gav upphov till mer än 560 utförliga svar från intressenter och användes som underlag för meddelandet om en kvalitetspolitik för jordbruksprodukter³ 2009. Detta blev till grund för nedanstående strategiska riktlinjer:

- Kommunikationen mellan jordbrukare, köpare och konsumenter om jordbruksprodukternas kvalitet ska förbättras.
- Samstämmigheten mellan Europeiska unionens olika instrument för produktkvalitet i jordbruket ska ökas.
- Det ska bli lättare för jordbrukare, producenter och konsumenter att använda och förstå de olika systemen och märkningsbegreppen.

1.3. Gällande bestämmelser

Europeiska unionens lagstiftning erbjuder skydd av ursprungsbeteckningar och geografiska beteckningar som avser jordbruksprodukter och livsmedel. År 1992 skapades ett harmoniserat regleringssystem för registrering av värdefulla namn på jordbruksprodukter och livsmedel som framställts enligt en specifikation i ett visst geografiskt område av producenter med erkänt kunnande⁴.

¹ Addendum till utkastet till protokoll; Rådets och Europeiska unionens 2720:e möte (jordbruk och fiske), 20.3.2006 (7702/06 ADD1).

² utbildning, forskning och innovation” KOM(2008) 641, 15.10.2008.

³ utbildning, forskning och innovation” KOM(2009) 234, 28.5.2009.

⁴ Rådets förordning (EG) nr 510/2006 av den 20 mars 2006 om skydd av geografiska beteckningar och ursprungsbeteckningar för jordbruksprodukter och livsmedel (EUT L 93, 31.3.2006, s. 12), som upphäver och ersätter förordning (EEG) nr 2081/92. Ordningar för geografiska beteckningar infördes även inom vinsektorn, samt för spridrycker och aromatiserade viner.

Inom ramen för ordningen för garanterade traditionella specialiteter upprättades under 1990 ett register över namn på livsmedelsspecialiteter som är av traditionell karaktär antingen på grund av sin traditionella sammansättning eller de traditionella produktionsmetoder som används⁵.

När det gäller handelsnormer finns det en omfattande lagstiftning som framför allt har utvecklats sektorsvis i form av förordningar och direktiv som antagits både på råds- och kommissionsnivå.

Vidare finns det fakultativa kvalitetstermer som regleras inom ramen för handelsnormerna och som garanterar att de termer som beskriver värdeskapande egenskaper eller jordbruks- eller bearbetningsmässiga kvaliteter inte missbrukas på marknaden utan fungerar som en tillförlitlig källa för konsumenterna när de vill veta mer om en produkts olika kvaliteter.

1.4. Förenlighet med Europeiska unionens politik på andra områden

Kvalitetspolitiken för jordbruksprodukter är en del av den gemensamma jordbrukspolitiken. I ett nyligen offentliggjort meddelande från kommissionen⁶ om politiken under perioden efter 2013 ringar man in flera viktiga utmaningar, bland annat frågan om hur mångfalden inom jordbruket ska kunna upprätthållas på landsbygden och hur konkurrenskraften ska kunna ökas – två områden där kvalitetspolitiken för jordbruksprodukter kommer att bidra. Politiken är också linje med EU:s prioriteringar i meddelandet om 2020-strategin⁷, särskilt målet att främja konkurrenskraftigare ekonomi, eftersom kvalitetspolitiken är ett av EU:s flaggskepp i strävan efter att skapa konkurrenskraft inom jordbruket.

Detta förslag är knutet till och förenligt med konsumentskydds- och konsumentinformationspolitiken, inre marknads- och konkurrenspolitiken samt utrikeshandelspolitiken.

2. RESULTAT AV SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER SAMT KONSEKVENSANALYSER

2.1. Samråd

Det har hållits omfattande samråd med berörda aktörer. De viktigaste samråden var samrådet med rådgivande gruppen för jordbruksprodukters kvalitet och grönbokssamrådet⁸ som avslutades med en högnivåkonferens i mars 2009 organiserad av det tjeckiska ordförandeskapet. Ministerrådet antog slutsatser⁹ om meddelandet vid sitt möte i juni 2009. I mars 2010 antog Europaparlamentet resolutionen ”Kvalitetspolitik för jordbruksprodukter: vilken strategi ska

⁵ Rådets förordning (EG) nr 509/2006 av den 20 mars 2006 om garanterade traditionella specialiteter av jordbruksprodukter och livsmedel (EUT L 93, 31.3.2006, s. 1-11).

⁶ KOM(2010) 672 slutlig, 18.11.2010.

⁷ KOM(2010) 2020, 3.3.2010.

⁸ 15 oktober–31 December 2008.

⁹ <http://register.consilium.europa.eu/pdf/en/09/st10/st10722.en09.pdf>

användas?¹⁰.” Europeiska ekonomiska och sociala kommittén antog ett yttrande i januari 2010¹¹ och Regionkommittén i februari 2010¹².

2.2. De viktigaste resultaten av samråden

Aktörerna välkomnade i stort riktlinjerna i meddelandet från 2009. De främsta åsikter som uttrycktes anges nedan:

- Förslaget att förenkla ordningen för ursprungsbeteckningar och geografiska beteckningar genom att slå samman de två instrumenten (*skyddad ursprungsbeteckning* och *skyddad geografisk beteckning*) avvisades. En sammanslagning av de existerande ordningarna (för vin, spritdrycker, aromatiserade viner och jordbruksprodukter och livsmedel) sågs som fördelaktigt av de flest aktörerna, utom aktörerna inom sektorerna för vin och spritdrycker. Kommissionen uppmanades att förenkla, förtydliga och rationalisera ordningarna ytterligare samt främja erkännandet av ursprungsbeteckningar och geografiska beteckningar internationellt.
- För garanterade traditionella specialiteter uttryckte aktörerna ett i princip enhälligt stöd för ordningens fortlevnad, och betonade dess betydelse och potential för producenter av traditionella produkter som inte kan omfattas av ordningen för geografiska beteckningar. Vissa aktörer önskade en förenkling av ordningen, särskilt genom att möjligheten att registrera ett namn utan att reservera det avskaffas, och en rationalisering. Aktörer som företräder producenter av produkter som omfattas av ursprungsbeteckningar och geografiska beteckningar föreslog att ordningen skulle kunna tillhandahålla avsättningsmöjligheter för sådana produkter, särskilt när de används i recept.
- På området handelsnormer välkomnade aktörerna i allmänhet en förenkling av dessa normer, märkning med produktionsort och en vidareutveckling av fakultativa kvalitetstermer.
- Behovet att tillgodose behoven för småproducenter för vilka unionens ordningar för ursprungsbeteckning, geografisk beteckning och traditionell specialitet är för tungrodda togs upp.

2.3. Konsekvensanalys

Efter meddelandet 2009 och de viktigaste reaktionerna på detta utarbetades två konsekvensanalyser i syfte att granska de alternativ som presenterades i meddelandet. Analyserna omfattade ursprungsbeteckningar och geografiska beteckningar samt garanterade traditionella specialiteter.

När det gäller **geografiska beteckningar** gav analysen kraftiga belägg för en ordning för geografiska beteckningar på unionsnivå och den avvisade alternativa ordningar

¹⁰ <http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?type=TA&reference=P7-TA-2010-0088&language=EN&ring=A7-2010-0029>

¹¹ http://eescopinions.eesc.europa.eu/EESCOpinionDocument.aspx?identifier=ces\nat\nat448\ces105-2010_ac.doc&language=EN

¹² http://coropinions.cor.europa.eu/COROpinionDocument.aspx?identifier=cdr\deve-iv\dossiers\deve-iv-048\cdr315-2009_fin_ac.doc&language=EN

då de riskerar att bli ineffektiva och inte fylla sitt syfte (däribland samreglering och självreglering inom sektorn, inga åtgärder på EU-nivå, skydd genom den internationella Lissabonöverenskommelsen¹³, ersättning med ett system för anmälan av nationella geografiska beteckningar och skydd genom gemenskapens existerande kollektiva varumärke (kollektivmärket). Konsekvensanalysen identifierade tillräckliga grunder för förenkling och för att underlätta efterlevnaden genom en sammanslagning av ordningarna för jordbruksprodukter och livsmedel med ordningarna inom sektorerna för alkoholhaltiga drycker, utan att därför ge avkall på respektive systems specifika inslag. Konsekvensanalysen visar emellertid att vissa aktörer motsatte sig denna lösning.

Analysen av prisuppgifter visade att producenternas vinster är högre för skyddade ursprungsbeteckningar (SUB) och skyddade geografiska beteckningar (SGB) än för icke skyddade produkter och att SUB-märket betingar ett högre pris än SGB-märket. Det sammanlagda värdet av jordbruksprodukter och livsmedel som säljs under SUB och SGB uppgår till 14,2 miljarder euro (1997) i grossistpriser, och uppskattas till 21 miljarder euro i konsumentpriser. Vad avser handeln på den inre marknaden saluförs 18,4 % av SUB- och SGB-produkter utanför produktionsmedlemsstaten.

Enligt konsekvensanalysen skulle en sammanslagning av instrumenten för skyddad ursprungsbeteckning (SUB) och skyddad geografisk beteckning (SGB) minska det mervärde som SUB-märket genererar. När det gäller miljöpåverkan visar studien att vissa SUB- och SGB-produkter kommer från lågintensiva jordbruk som associeras med ett högt miljövärde. Dessa SUB och SGB bidrar till den ekonomiska basen för miljömässiga kollektiva nyttigheter. Producenterna kan i lämpliga fall ta med miljövillkor bland de alternativ som får ligga till grund för ett SUB- eller SGB-beslut.

När det gäller **garanterade traditionella specialiteter (GTS)** analyserades tre olika möjligheter: införande av termen ”traditionell” som fakultativ kvalitetsterm och avskaffande av det nuvarande systemet ingen EU-åtgärd, och förenkling av den nuvarande ordningen (dvs. att registrering endast ska vara tillåten i förening med reservation av namnet). Konsekvensanalysen visade att de skyddade namnen vid ett avskaffande av GTS-ordningen skulle förlora de ekonomiska och sociala fördelar som EU-skyddet ger, vilket var oacceptabelt både för aktörerna och EU:s lagstiftare. Dessutom konstaterades möjligheten att skydda ett namn på hela den inre marknaden vara en funktion som endast kan bli effektiv om den sker på unionsnivå. För närvarande utnyttjas ordningen för garanterad traditionell specialitet i relativt liten utsträckning, vilket innebär att det endast finns begränsade uppgifter om den. Fallstudier och undersökningar visar att ordningen ger positiva ekonomiska och sociala effekter: bland annat bidrar den till att bevara traditionella produktionsformer, de traditionella metoderna ger tillträde till undantag från vissa hygienkrav och GTS-registreringen ger ekonomiska fördelar i och med att produkternas värde ökar.

När det gäller icke skyddade namn innebär ett avskaffande mycket små ekonomiska eller sociala effekter, eftersom denna funktion kan tas över av nationella eller regionala ordningar, vilket också redan skett med framgång på flera håll: det var

¹³ Lissabonöverenskommelsen om skydd för ursprungsbeteckningar och deras internationella registrering (1958).

därför svårt att i detta avseende motivera en åtgärd från unionens sida på grundval av subsidiaritetsprincipen.

I sociala termer befanns SUB, SGB och TSG bidra till att traditionella produktionsformer bevaras till fördel både för producenter och konsumenter.

Konsekvensanalysen signalerade dock att ordningarna för geografiska beteckningar respektive garanterade traditionella specialiteter båda i stor utsträckning misslyckats med att dra till sig **småproducenter**, trots att småproducenterna ofta förknippas med icke-industriella produkter, traditionella metoder och lokal saluföring. EU-ordningarna betraktas dock som tunga att tillämpa och de medför kostsamma kontroller och kräver att produktspecifikationen följs. Därför kommer det att göras ytterligare studier och analyser för att bedöma de problem som småproducenter som vill delta i EU:s kvalitetsordningar möter. Kommissionen kan sedan föreslå lämpliga uppföljning av analysresultaten.

När det gäller **handelsnormer** kommer det utöver det konsekvensanalysarbete som redan skett inom ramen för meddelandet 2009 att i mån av behov läggas ned ytterligare sådant arbete i samband förslagen om särskilda normer inom ramen för de delegerade befogenheter som förskrivs i och med anpassningen av förordning 1234/2007 till Lissabonfördraget.

Konsekvensanalyserna finns på nedanstående webbadress:

http://ec.europa.eu/agriculture/quality/policy/backdocuments-links/index_en.htm

3. RÄTTSLIGA ASPEKTER

3.1. Sammanfattning av den föreslagna åtgärden

I den samlande förordningen för kvalitetsordningar presenteras tre komplementära ordningar (ursprungsbeteckningar och geografisk beteckningar; garanterade traditionella specialiteter; fakultativa kvalitetstermer) inom ramen för en övergripande regleringsstruktur som övervakas av en gemensam kommitté för kvalitetspolitik. Handelsnormerna omfattas av en separat förordning.

3.1.1. Definitioner av ursprungsbeteckningar och geografiska beteckningar, utom vin, aromatiserade viner och spritdrycker.

Genom förslaget behålls och stärks ordningen för jordbruksprodukter och livsmedel, men det samlar inte ordningarna för geografiska beteckningar för vin, spritdrycker eller aromatiserade viner. Mot bakgrund av de reformer av lagstiftningen på området vin- och spritdrycker som skett relativt nyligen, bör ordningarna hållas åtskilda. Denna fråga kan tas upp till diskussion vid ett senare tillfälle. Under tiden kommer de regler som styr ordningarna för jordbruksprodukter och livsmedel att när så är lämpligt närmas till de regler som gäller för vin.

Nedanstående huvudlinjer är tänkta att stärka och förenkla ordningen:

- Den roll och det ansvar avseende övervakning, marknadsföring och kommunikation som vilar på grupper som ansöker om registrering av namn¹⁴ erkänns.
- Skyddsnivån för registrerade namn och gemensamma unionssymboler stärks och förtydligas.
- Förfarandet för registrering av namn förkortas.
- Det har klargjorts vilka respektive roller som ska innehas av medlemsstaterna och de grupper som ansöker om registrering när det gäller att se till att de registrerade namnen skyddas i hela unionen.
- Definitionen av ursprungsbeteckning respektive geografisk beteckning ligger nu närmare internationell praxis.

I förslaget rationaliseras registreringsprocessen för ursprungsbeteckningar och geografiska beteckningar genom kortare tidsfrister. Vidare klargörs vissa rättsliga frågor och terminologin anpassas till den nyligen antagna lagstiftningen om geografiska beteckningar för vin. Det fastställs också gemensamma minimiregler om officiella kontroller för att säkra att produkten överensstämmer med produktspecifikationen och garantera korrekt märkning när produkterna saluförs. Förordningens tillämpningsområde förblir detsamma (jordbruksprodukter avsedda att användas som livsmedel och vissa andra produkter), förutom att mörk choklad läggs till.

3.1.2. *Garanterade traditionella specialiteter*

Förslaget innebär att ordningen för reservering av namn på garanterade traditionella specialiteter behålls i hela Europeiska unionen, men möjligheten att registrera namn utan att reservera dem utgår. Den funktion som innebär att göra reklam för inte skydda traditionella produkter kan bäst uppfyllas på nationell (eller regional) nivå, och en unionsåtgärd kan därför inte motiveras. Den nya versionen av EU:s ordning för garanterade traditionella specialiteter har förenklats (registreringsprocessen har rationaliserats genom kortare frister, förfarandena har anpassats till SUB och SGB) och målinriktats i flera avseende: traditionskriteriet har utsträckts till 50 år (från 25 år tidigare) för att stärka ordningens trovärdighet, ordningen begränsas till färdiglagade rätter och bearbetade produkter, och definitioner och formella föreskrifter har förenklats åtskilligt för att göra ordningen mer överskådlig.

3.1.3. *Fakultativa kvalitetstermer*

De fakultativa kvalitetstermerna har det gemensamt med kvalitetsordningarna att de tillämpas frivilligt och att de hjälper jordbrukarna att framhålla värdehöjande egenskaper och kvaliteter ute i handeln. Förslaget är därför att de införlivas i denna förordning. De fakultativa kvalitetstermerna ändras inte till innehållet, men anpassas till EUF-fördragets lagstiftning.

¹⁴ en sammanslutning av producenter eller bearbetningsföretag som, oavsett gruppens juridiska form eller sammanslutning, arbetar med samma produkt.

3.1.4. *Handelssnormer*

Mot bakgrund av kommissionens meddelande om kvalitetspolitiken för jordbruksprodukter och därpå följande debatter är det tydligt att handelsnormerna kan bidra till att förbättra de ekonomiska villkoren inom produktion och saluföring såväl som för produktkvaliteten. Minimikravet ”sund, god och marknadsmässig” existerar redan inom ramen för marknadsförvaltningsåtgärderna. Ett utvidgande av dessa minimikrav till produkter som inte omfattas av särskilda normer kan tjäna till att försäkra konsumenterna om den grundläggande kvaliteten hos de produkter som de köper.

Förslaget beaktar även behovet av anpassning till fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, och därmed kommer befogenheterna att anta och utarbeta normer i framtiden att delegeras till kommissionen.

Inom denna nya ram kommer det att införas en rättslig grund för obligatorisk märkning med jordbruksorten att införas för alla sektorer. Detta gör det möjligt för kommissionen att efter lämpliga konsekvensanalyser och från fall till fall anta delegerade akter rörande eventuell obligatorisk märkning med jordbruksorten på lämplig geografisk nivå, i syfte att uppfylla konsumenternas krav på öppenhet och information. Mjölkssektorn är en av de första sektorer som kommer att granskas. Kommissionen har som målsättning att den obligatoriska ursprungsmärkning som redan införts i vissa sektorer kommer att behållas i framtiden.

3.2. **Rättslig grund (om nödvändigt motivera val av rättslig grund)**

Fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, artikel 43.2.

3.3. **Subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna**

Vad gäller **subsidiaritetsprincipen** innebär ordningarna för *skyddade ursprungsbeteckningar*, *skyddade geografiska beteckningar*, *garanterade traditionella specialiteter* och *fakultativa kvalitetstermer* att värdehöjande namn och termer kan skyddas och reserveras på hela Europeiska unionens territorium. Detta innebär att de producenter som inte uppfyller villkoren inte kan använda termerna ifråga. Om de aktuella termerna och namnen endast skulle skyddas i de enskilda medlemsstaterna finns det en risk för att konsumenterna vilseleds, för att handeln inom EU hindras samt risk för ojämlika konkurrensvillkor för saluföringen av produkter med kvalitetsnamn och kvalitetstermer. Skyddet av rättigheterna kan endast säkras effektivt på unionsnivå. Försäljningen av 18 % av värdet av de produkter som säljs inom ramen för ordningarna för SUB och SGB sker utanför ursprungsmedlemsstaten och är därför beroende av det skydd av immaterialrättigheter som en EU-täckande ordning ger. Försäljningen på den inre marknaden av produkter med skyddade namn inom ramen för ordningen för garanterade traditionella specialiteter är av stor betydelse för de berörda producenterna. De fakultativa kvalitetstermerna används också inom en stor del av handelsflödena inom EU och om det skulle finnas olika definitioner av termernas innebörd skulle detta kunna störa den inre marknads funktion.

Ordningarna för *skyddade ursprungsbeteckningar*, *skyddade geografiska beteckningar* och *garanterade traditionella specialiteter* är nära kopplade till de EU-symboler som har utformats för att sprida information om de olika ordningarna. För

att säkra att symbolerna är lättigenkännliga för konsumenterna i hela EU och därmed bidrar till att sprida information om ordningarna och underlättar handeln med kvalitetsprodukter över gränserna bör symbolerna fastställas på EU-nivå.

Handläggning och bedömning av ansökningar avseende *skyddade ursprungsbeteckningar*, *skyddade geografiska beteckningar* och *garanterade traditionella specialiteter* behöver inte göras på EU-nivå, utom vad beträffar vissa faktorer, som bedömningen av huruvida ett namn kan komma ifråga för skydd i hela EU, skydd av tidigare användares rättigheter (särskilt användare i andra medlemsstater än den medlemsstat där ansökan har lämnats in) och kontroll av att ansökningarna inte innehåller uppenbara fel. Det är emellertid mer effektivt att den första genomgången av en ansökan görs på nationell nivå.

De nationella myndigheterna är också bäst skickade att förvalta de märkningssystem som är avsedda att identifiera produkter med vissa kvalitetsegenskaper men som inte innebär att namn skyddas eller reserveras hela EU. Det är också av samma skäl som förslaget om ändring av ordningen för *garanterade traditionella specialiteter* innebär att möjligheten att registrera namn utan skydd utgår.

I linje med förordning (EG) nr 882/2004 om offentlig kontroll för att säkerställa kontrollen av efterlevnaden av foder- och livsmedelslagstiftningen samt bestämmelserna om djurhälsa och djurskydd bör ansvaret för kontrollen av samtliga ordningar i första hand ligga hos de nationella behöriga myndigheterna. Medlemsstaternas kontrollverksamhet bör i enlighet med de principer som anges i samma förordning övervakas på unionsnivå för att säkra trovärdigheten för livsmedelsordningarna.

Vad avser **proportionaliteten** innebär ordningarna för *ursprungsbeteckningar* och *geografiska beteckningar* samt för *garanterade traditionella specialiteter* sträng efterlevnad av en produktspecifikation och effektiva kontroller av produktionen, vilket kan vara betungande för producenterna. Dessa åtgärder är dock nödvändiga och proportionella med tanke på ordningens trovärdighet och för att konsumenterna ska få verkliga garantier vad gäller efterlevnaden. Utan sådana garantier kan konsumenten inte förväntas betala ett rimligt pris för de kvalitetsprodukter som erbjuds. Däremot vilar ordningen för *fakultativa kvalitetstermer* framför allt på producenternas egna deklARATIONER om överensstämmelse, uppbackat av medlemsstaternas vanliga jordbrukkontroller baserade på riskbedömning. Eftersom villkoren för deltagande i dessa ordningar är mindre stränga än för ursprungsbeteckningar, geografiska beteckningar och garanterade traditionella specialiteter är också det mindre betungande systemet för deltagande och kontroller proportionellt.

Kvalitetsordningarna är en av grundstenarna den gemensamma jordbrukspolitikens utvecklingsstrategi och de uppmuntrar EU:s jordbrukare att utveckla sin kompetens på området marknadsföring av kvalitetsprodukter med värdehöjande egenskaper och produktionsmässiga kvaliteter. Därför är det av vital betydelse att jordbrukarna kan utnyttja ordningarna. Även om jordbrukarna måste fatta ett övervägt beslut om att påtaga sig de förpliktelser som är förbundna med saluföringen av kvalitetsprodukter enligt ordningarna, kommer fördelarna lantbrukssektorn och konsumenterna riktigt till nytta först när alla jordbrukare som önskar delta i ordningen har tillträde till den.

Det står därför i proportion till målet att ordningarna måste tillämpas av varje medlemsstat på hela dess territorium.

3.4. Val av regleringsform

Förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om handelsnormer består av en ändring av rådets förordning (EG) nr 1234/2007 som anpassas till reglerna i EUF-fördraget.

Fördraget åtföljs av ett parallellt lagstiftningsförslag om kvalitetsordningar för jordbruksprodukter som ersätter de befintliga förordningarna, dvs. rådets förordning (EG) nr 509/2006 och 510/2006; dessutom införlivar förslaget de bestämmelser om fakultativa kvalitetstermer som för närvarande finns i rådets förordning (EG) nr 1234/2007 om upprättande av en gemensam organisation av jordbruksmarknaderna och om särskilda bestämmelser för vissa jordbruksprodukter¹⁵ ("förordningen om en samlad marknadsordning") och i direktiv 2001/110/EG om honung¹⁶.

4. BUDGETKONSEKVENSER

Detta förslag har inga budgetkonsekvenser.

5. FAKULTATIVA INSLAG: FÖRENKLINGAR

Den föreslagna lagstiftningen förenklar förvaltningen av ordningarna genom att föra samma olika kvalitetsordningar för jordbruksprodukter samt de fakultativa kvalitetstermerna i ett samlande lagstiftningsinstrument. Den säkrar överensstämmelse mellan instrumenten och gör ordningarna mer översiktliga för aktörerna. Förslaget förtydligar och förenklar bestämmelserna för medlemsstaterna, som har förstahandsansvaret för genomförande och kontroll av ordningarna.

Förenklande huvudinslag:

- Där så är möjligt kombineras regler för tillämpningsförfaranden och kontroller, vilket gör ordningarna mer konsekventa överlag och åtgärdar de nuvarande skillnaderna mellan förfarandena.
- Förfarandena kortas ned och rationaliseras där så är möjligt.
- Förtydliganden införs, särskilt vad avser immateriella rättigheter.
- Det införs mindre komplicerade principer som är begripligare för konsumenterna, särskilt i ordningen för garanterade traditionella specialiteter.
- Det inrättas en kommitté (gemensamma kommittén för kvalitetspolitik) med det övergripande ansvaret för alla ordningar. Den ersätter de två kommittéer som för närvarande verkar inom ramen för de ordningarna för

¹⁵ EUT L 299, 16.11.2007, s. 45.

¹⁶ EGT L 10, 12.1.2002, s. 47.

ursprungsbeteckningar och geografiska beteckningar och för garanterade traditionella specialiteter.

För handelsnormer kommer den föreslagna ändringen av förordning (EG) nr 1234/2007 att innebära förenklade förfaranden och den kommer att öka öppenheten och insynen när det gäller bestämmelserna om handelsnormer.

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

om ändring av rådets förordning (EG) nr 1234/2007 vad gäller handelsnormer

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 43.2,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande¹⁷,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande¹⁸,

efter översändande av förslaget till de nationella parlamenten,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, och

av följande skäl:

- (1) I kommissionens meddelande om en kvalitetspolitik för jordbruksprodukter av den 28 maj 2009 fastställs strategiska riktlinjer för förbättring av unionens kvalitetspolitik för jordbruksprodukter¹⁹. Det meddelandet och den därpå följande diskussionen i Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén kring de huvudsakliga frågorna i meddelandet bör beaktas, tillsammans med det stora antalet synpunkter som har inkommit i samband med det offentliga samrådet. Framför allt anses det lämpligt att behålla handelsnormerna per sektor eller produkt för att ta hänsyn till konsumenternas förväntningar, bidra till att förbättra de ekonomiska villkoren för produktionen och saluföringen av jordbruksprodukter samt förbättra produkternas kvalitet.
- (2) I rådets förordning (EG) nr 1234/2007 av den 22 oktober 2007 om upprättande av en gemensam organisation av jordbruksmarknaderna och om särskilda bestämmelser för vissa jordbruksprodukter ("förordningen om en samlad marknadsordning")²⁰ bibehålls handelsnormernas sektorsindelning från de tidigare marknadsordningarna. Handelsnormerna har utvecklats bit för bit, för ett instrument eller en produkt i taget. Ett mer sammanhållet tillvägagångssätt skulle göra det lättare för konsumenterna att förstå normerna och för producenterna att föra fram produkternas särskilda egenskaper och kännetecken. Därför bör övergripande bestämmelser införas.

¹⁷ EUT C,s.

¹⁸ EUT C,s.

¹⁹ KOM (2009) 234, 28.5.2009.

²⁰ EUT L 299, 16.11.2007, s. 45.

- (3) I förordning (EG) nr 1234/2007 ges kommissionen befogenhet att genomföra en del av bestämmelserna om handelsnormer.
- (4) Till följd av Lissabonfördragets ikraftträdande bör de befogenheter som kommissionen ges i förordning (EG) nr 1234/2007 för att genomföra bestämmelserna om handelsnormer därför anpassas till artiklarna 290 och 291 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (*EUF-fördraget*).
- (5) Kommissionen bör ha befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget för att komplettera eller ändra vissa icke-väsentliga delar av del II avdelning II kapitel I avsnitt I i förordning (EG) nr 1234/2007. Det bör fastställas för vilka delar befogenheten får utövas, liksom vilka villkor den omfattas av.
- (6) För att garantera en enhetlig tillämpning av handelsnormerna i alla medlemsstater bör kommissionen ha befogenhet att anta genomförandeakter i enlighet med artikel 291 i EUF-fördraget. Om inte annat uttryckligen föreskrivs bör kommissionen anta de genomförandeakterna i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr xxxx/yyyy om ... [*kompletteras efter antagandet av den förordning om kontrollmekanismer som avses i artikel 291.2 i EUF-fördraget och som för närvarande diskuteras i Europaparlamentet och rådet*].
- (7) Tillämpningen av handelsnormer för jordbruksprodukter kan bidra till att förbättra de ekonomiska villkoren för produktionen och saluföringen av dessa produkter samt till produkternas kvalitet. Det ligger därför i producenternas, näringsidkarnas och konsumenternas intresse att sådana normer tillämpas.
- (8) För att garantera att alla produkter är av sund, god och marknadsmässig kvalitet, bör en grundläggande allmän handelsnorm i enlighet med nämnda kommissionsmeddelande vara lämplig för produkter som inte omfattas av handelsnormer per sektor eller produkt. Detta bör dock inte påverka tillämpningen av bestämmelserna inom livsmedelssektorn och inte heller den allmänna livsmedelslagstiftningen i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 178/2002 av den 28 januari 2002 om allmänna principer och krav för livsmedelslagstiftning, om inrättande av Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet och om förfaranden i frågor som gäller livsmedelssäkerhet²¹ och principerna och kraven däri. När sådana produkter överensstämmer med en tillämplig internationell standard bör produkterna i tillämpliga fall anses överensstämma med den allmänna handelsnormen.
- (9) För vissa sektorer och produkter är definitioner, beteckningar och/eller varubeteckningar viktiga när konkurrensvillkoren ska fastställas. För dessa sektorer och produkter bör det därför fastställas definitioner, beteckningar och varubeteckningar som endast används i unionen för saluföring av produkter som uppfyller motsvarande krav.
- (10) I enlighet med förordning (EG) nr 1234/2007 har det hittills legat på kommissionens ansvar att anta handelsnormer för vissa sektorer. Eftersom det rör sig om mycket tekniska detaljföreskrifter som löpande måste effektiviseras och anpassas till utvecklingen av handelspraxisen, bör detta ansvar omfatta alla handelsnormer och det bör specificeras vilka kriterier som ska beaktas när relevanta regler fastställs.

²¹ EGT L 31, 1.2.2002, s. 1.

- (11) Handelsnormer bör tillämpas för att marknaden ska få tillgång till produkter av standardiserad och tillfredsställande kvalitet. Normerna bör framför allt avse definitioner, klassificering, presentation och märkning, emballering, produktionsmetod, bevarande, transport, information om producenter, innehållsdeklaration för vissa ämnen, tillhörande administrativ dokumentation, lagring, certifiering, saluföring och tidsgränser.
- (12) Med hänsyn till konsumenternas intresse av att få tillräcklig och tydlig produktinformation, bör det framför allt vara möjligt att ge lämpliga upplysningar om produktionsplats. Produktionsplatsen ska anges på en efter omständigheterna i det enskilda fallet lämplig geografisk nivå, samtidigt som hänsyn tas till vissa sektors särdrag, framför allt när det gäller bearbetade jordbruksprodukter.
- (13) Vissa oenologiska metoder och begränsningar bör fastställas för vinframställning.
- (14) När kommissionen fastställer handelsnormer för en sektor eller en produkt, bör den ta hänsyn till konsumenternas förväntningar, sektorns särdrag och rekommendationer från internationella organ. För att följa internationella normer bör kommissionen i allmänhet utgå från de oenologiska metoder som rekommenderas av Internationella vinorganisationen (OIV).
- (15) Särskilda åtgärder, framför allt analysmetoder, kan behöva antas för att undvika missbruk av angivelser rörande kvalitet och äkthet hos de produkter som erbjuds konsumenterna. För att garantera att handelsnormerna iaktas krävs det kontroller och tillämpning av sanktioner när skyldigheter inte iaktas. Medlemsstaterna kommer att vara ansvariga för dessa kontroller.
- (16) Handelsnormerna bör i princip gälla för alla produkter som saluförs i unionen. Särskilda regler bör införas för produkter som importeras från tredjeland. Enligt reglerna kan särskilda bestämmelser i vissa tredjeländer berättiga till undantag från handelsnormerna, såvida det kan garanteras att bestämmelserna är likvärdiga med unionslagstiftningen. Bestämmelserna om vin bör tillämpas mot bakgrund av de avtal som ingåtts i enlighet med artikel 218 i EUF-fördraget.
- (17) Regler bör fastställas för klassificering av druvsorter för vinframställning och enligt dem bör medlemsstater som producerar mer än 50 000 hl per år fortsatt ha ansvar för klassificering av de druvsorter som får användas vid vinframställning på deras territorium. Vissa druvsorter bör undantas från dessa regler.
- (18) När det gäller bredbara fetter bör medlemsstaterna ges möjlighet att bibehålla eller anta vissa nationella regler om kvalitetsnivåer.
- (19) När det gäller vinsektorn bör medlemsstaterna tillåtas begränsa eller utesluta användningen av vissa oenologiska metoder och tillämpa hårdare restriktioner för vin som framställs på deras territorium samt på vissa fastställda villkor tillåtas använda otillåtna oenologiska metoder för försöksändamål.
- (20) Förordning (EG) nr 1234/2007 bör därför ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordning (EG) nr 1234/2007 ska ändras på följande sätt:

- (1)* Följande nya artikel ska införas som artikel 4a:

”Artikel 4a

[Antagande av delegerade akter och genomförandeakter]

När befogenheter tilldelas kommissionen ska den agera i enlighet med förfarandet i artikel 196a när det gäller delegerade akter, och i enlighet med förfarandet i artikel 196b när det gäller genomförandeakter, om inte annat uttryckligen föreskrivs i denna förordning.”

- (2) I del II avdelning II kapitel I avsnitt I ska följande nya artiklar läggas till före artikel 113:

”Artikel 112a

Tillämpningsområde

I detta avsnitt fastställs de regler som ska gälla för den allmänna handelsnormen och för handelsnormer för enskilda sektorer och/eller produkter för de produkter som förtecknas i bilaga I och för jordbruksalkohol enligt del I i bilaga II; detta ska dock inte påverka tillämpningen av andra bestämmelser som gäller för de produkter som förtecknas i bilaga I och för jordbruksalkohol enligt del I i bilaga II eller bestämmelser som antagits inom veterinär- och livsmedelssektorerna för att säkerställa att produkterna är förenliga med hygien- och hälsonormer samt för att skydda människors och djurs hälsa.

Artikel 112b

Överensstämmelse med den allmänna handelsnormen

1. Enligt denna förordning överensstämmer en produkt med den *allmänna handelsnormen* om den är av sund, god och marknadsmässig kvalitet.
2. Om det inte har fastställts några handelsnormer enligt artiklarna 112e, 112f och 112h och rådets direktiv 2000/36/EG*, 2001/112/EG**, 2001/113/EG***, 2001/114/EG***, 2001/110/EG****, 2001/111/EG*****, får de produkter som förtecknas i bilaga I till denna förordning som är redo för detaljhandelsförsäljning som livsmedel enligt artikel 3.7 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 178/2002***** endast saluföras om överensstämmer med den allmänna handelsnormen.

3. En produkt ska anses vara förenlig med den allmänna handelsnormen om den produkt som är avsedd att saluföras är förenlig med en tillämplig norm, i lämpliga fall antagen av någon av de internationella organisationer som förtecknas i bilaga XIIB.

Artikel 112c

Delegerade befogenheter och den allmänna handelsnormen

För att kunna bemöta förändringar på marknaden med hänsyn till varje sektors särprägel, får kommissionen genom delegerade akter anta, ändra och medge undantag från de krav som gäller för den allmänna handelsnormen enligt artikel 112b.1, och de regler om överensstämmelse som avses i artikel 112b.3.

Artikel 112d

Handelsnormer per sektor eller produkt

De produkter för vilka det har fastställts handelsnormer per sektor eller produkt får endast saluföras i unionen om de uppfyller dessa normer.

Artikel 112e

Fastställande och innehåll avseende handelsnormer per sektor eller produkt

1. För att ta hänsyn till konsumenternas förväntningar och bidra till att förbättra de ekonomiska villkoren för produktion och saluföring av jordbruksprodukter samt till deras kvalitet, får kommissionen genom delegerade akter anta handelsnormer för en sektor eller en produkt som avses i artikel 112a, i alla skeden av saluföringen, samt medge undantag och befrielse från tillämpningen av sådana normer för att avpassa efter de ständigt föränderliga marknadsvillkoren, förändringar i konsumenternas efterfrågan samt för att ta hänsyn till utvecklingen av relevanta internationella normer och undvika att skapa hinder för produktutveckling.
2. Handelsnormerna enligt punkt 1 får i tillämpliga fall avse krav gällande
 - a) definitioner, beteckningar och/eller varubeteckningar, andra än de som anges i denna förordning och förteckningar över slaktkroppar och delar av dessa för vilka bilaga XIIa gäller,
 - b) klassificeringskriterier, t.ex. sortering i klasser, vikt, storlek, ålder och kategori,
 - c) växtsort eller djurras eller handelstyp,
 - d) presentation, varubeteckningar, märkning kopplad till obligatoriska handelsnormer, förpackning, regler som ska gälla för

förpackningscentraler, märkning, emballering, skördeår och användning av särskilda uttryck,

- e) kriterier såsom utseende, konsistens, konformation, produkttegenskaper,
 - f) särskilda ämnen som används i produktionen, eller ingredienser eller beståndsdelar, inklusive deras kvantitativa innehåll, renhet och identifiering,
 - g) typ av odlings- och produktionsmetod, inbegripet oenologiska metoder och tillhörande administrativa föreskrifter, och tillverkningsprocess,
 - h) ”coupage” av must och vin, inbegripet definitioner av detta, blandning och restriktioner för detta,
 - i) lagringsmetod och temperatur,
 - j) produktionsplats och/eller ursprungsplats,
 - k) uppsamlings-, leverans-, lagrings- och behandlingsfrekvens,
 - l) identifiering eller registrering av producenten och/eller den industrianläggning i vilken produkten har beretts eller bearbetats,
 - m) vattenhalten i procent,
 - n) restriktioner när det gäller användningen av vissa ämnen och/eller metoder,
 - o) särskilda användningsområden,
 - p) handelsdokument, följedokument och register som ska föras,
 - q) lagring, transport,
 - r) certifieringsförfarande,
 - s) villkoren för avsättning, innehav, omsättning och användning av produkter som inte överensstämmer med handelsnormerna för en sektor eller en produkt enligt punkt 1 och/eller definitioner, beteckningar och varubeteckningar enligt artikel 112f, samt avsättningen av biprodukter,
 - t) tidsfrister,
 - u) anmälningar från medlemsstaterna, anmälningar från olika anläggningar till medlemsstaternas behöriga myndigheter och regler för erhållande av statistiska upplysningar om marknaderna för olika produkter.
3. Handelsnormer för de sektorer eller produkter som avses i punkt 1 ska fastställas utan att det påverkar bestämmelserna om fakultativa kvalitetstermer i Europaparlamentets och rådets förordning***** [förordningen om kvalitetssystem för jordbruksprodukter], särskilt med hänsyn till

- a) de berörda produkternas egenskaper,
- b) behovet av att säkerställa en smidig avsättning för produkterna på marknaden,
- c) konsumenternas intresse av att få riktig och fullständig produktinformation, även om produktionsplats som ska fastställas från fall till fall på lämplig geografisk nivå,
- d) i tillämpliga fall de metoder som använts för att fastställa produkternas fysikaliska, kemiska och organoleptiska egenskaper,
- e) de rekommendationer till normer som fastställts av internationella organ.

Artikel 112f

Definition, beteckning och/eller varubeteckning för vissa sektorer och/eller produkter

1. De definitioner, beteckningar och/eller varubeteckningar som anges i bilaga XIIa ska gälla för följande sektorer eller produkter:
 - a) Olivolja och bordsoliver
 - b) Vin
 - c) Nöt- och kalvkött
 - d) Mjök och mjölkprodukter avsedda att användas som livsmedel
 - e) Fjäderfäkött
 - f) Bredbara fetter avsedda att användas som livsmedel
2. En definition, beteckning eller varubeteckning som anges i bilaga XIIa får användas i unionen endast för saluföring av en produkt som överensstämmer med motsvarande krav i bilaga XIIa.
3. För att anpassa till förändringar i konsumenternas efterfrågan, och för att ta hänsyn till tekniska framsteg och undvika att skapa hinder för produktutveckling, får kommissionen genom delegerade akter anta nödvändiga ändringar eller undantag från definitionerna och varubeteckningarna i bilaga XIIa.

Artikel 112g

Tolerans

För att ta hänsyn till varje sektors särprägel får kommissionen genom delegerade akter anta en tolerans för varje norm, utöver vilken ett helt parti av en produkt ska anses inte överensstämma med normen.

Artikel 112h

Oenologiska metoder

1. De analysmetoder som ska användas för att bestämma sammansättningen av produkter och reglerna för att fastställa om produkter har genomgått någon behandling som står i strid med tillåtna oenologiska metoder, ska vara de metoder och regler som har rekommenderats och offentliggjorts av Internationella vinorganisationen (OIV).

Om det inte finns några metoder och regler som har rekommenderats och offentliggjorts av OIV ska sådana metoder och regler antas av kommissionen i enlighet med artikel 112e.2 g.

I avvaktan på att sådana regler antas ska man tillämpa de metoder och regler som är tillåtna i den berörda medlemsstaten.

2. Vid framställning och lagring i unionen av produkter inom vinsektorn får endast oenologiska metoder som är tillåtna enligt bilaga XIIc och som föreskrivs i artiklarna 112e.2 g, 112k.2 och 112k.3 användas.

Första stycket ska inte gälla

- a) druvsaft och koncentrerad druvsaft,
- b) druvmust och koncentrerad druvmust avsedd för framställning av druvsaft.

De tillåtna oenologiska metoderna får endast användas för att säkerställa att framställning, lagring och förädling av produkten sker på ett korrekt sätt.

Produkter inom vinsektorn ska framställas i unionen i enlighet med relevanta restriktioner i bilaga XIIc.

Produkter inom vinsektorn som förtecknas i del II i bilaga XIIa och som har genomgått oenologiska metoder som inte är tillåtna i unionen, eller i förekommande fall, som inte är tillåtna enligt nationella bestämmelser, eller som står i strid med restriktionerna i bilaga XIIc, får inte saluföras i unionen.

3. Kommissionen ska, när den lämnar tillstånd till oenologiska metoder för vin enligt artikel 112e.2
 - a) grunda sig på de oenologiska metoder och analysmetoder som har rekommenderats och offentliggjorts av OIV och på resultaten av användningen av ännu inte tillåtna oenologiska metoder för försöksändamål,
 - b) ta hänsyn till skyddet av människors hälsa,
 - c) ta hänsyn till eventuella risker för att konsumenterna vilseleds på grund av etablerade förväntningar och uppfattningar och i samband med detta

undersöka vilka informationsmöjligheter som finns och kan utnyttjas för att undvika sådana risker,

- d) ge möjlighet att bevara vinets naturliga och kännetecknande egenskaper och undvika en genomgripande ändring av den berörda produktens sammansättning,
- e) säkerställa en acceptabel miniminivå av miljöskydd,
- f) följa de allmänna reglerna om oenologiska metoder och restriktioner i bilaga XIIc.

Artikel 112i

Druvsorter

1. De produkter som förtecknas i del II i bilaga XIIa och som produceras i unionen ska framställas av druvsorter enligt klassificeringen i punkt 2 i denna artikel.
2. Med förbehåll för punkt 3 ska medlemsstaterna klassificera vilka druvsorter som för framställning av vin får planteras, återplanteras eller ympas på deras territorier.

Endast druvsorter som uppfyller följande villkor får klassificeras av medlemsstaterna:

- a) Druvsorter som tillhör arten *Vitis vinifera* eller kommer från en korsning mellan den arten och andra arter av släktet *Vitis*.
- b) Druvsorter som inte tillhör någon av följande sorter: Noah, Othello, Isabelle, Jacquez, Clinton och Hebermont.

Om en druvsort stryks ur klassificeringen enligt första stycket ska den röjas inom 15 år efter det att den har strukits.

3. De medlemsstater vilkas vinproduktion inte överstiger 50 000 hl vin per år, beräknat på grundval av den genomsnittliga produktionen under de senaste fem vinåren, ska undantas från kravet på klassificering i punkt 2 första stycket.

Dock får även i de medlemsstater som avses i första stycket endast druvsorter som överensstämmer med punkt 2 andra stycket planteras, återplanteras eller ympas för framställning av vin.

4. Med avvikelse från punkt 2 första och tredje styckena och punkt 3 andra stycket ska medlemsstaterna tillåta plantering, återplantering eller ympning av följande druvsorter för forskning och vetenskapliga försök:
 - a) Druvsorter som inte klassificerats av de medlemsstater som avses i punkt 3.

- b) Druvsorter som inte överensstämmer med punkt 2 andra stycket a och b, i fråga om de medlemsstater som avses i punkt 3.
5. Arealer planterade med druvsorter för vinframställning i strid med punkterna 2, 3 och 4 ska röjas.

Det föreligger dock ingen skyldighet att röja sådana arealer om det som produceras enbart är avsett för konsumtion i vinodlarens hushåll.

6. Medlemsstaterna ska vidta de åtgärder som behövs för att kontrollera att producenterna följer bestämmelserna i punkterna 2–5.

Artikel 112j

Särskild användning av vin

Med undantag av vin på flaska för vilket det kan visas att tappningen ägde rum före den 1 september 1971, får vin som framställts av de druvsorter som anges i den klassificering som upprättats enligt artikel 112i.2 första stycket, men som inte svarar mot kategorierna i del II i bilaga XIIa, endast användas för konsumtion i vinodlarens hushåll, för framställning av vinättika eller för destillation.

Artikel 112k

Nationella regler för vissa produkter och/eller sektorer

1. Trots artikel 112e.1 får medlemsstaterna anta eller behålla nationella regler om differentierade kvalitetsnivåer för bredbara fetter. Reglerna ska medge en värdering av de olika kvalitetsnivåerna på grundval av kriterier som är baserade på i synnerhet de använda råvarorna, produkternas organoleptiska egenskaper och deras fysiska och mikrobiologiska stabilitet.

Medlemsstater som utnyttjar den möjlighet som föreskrivs i första stycket ska säkerställa att det för andra medlemsstaters produkter, som uppfyller de fastställda kriterierna i de nationella reglerna, på icke-diskriminerande villkor får användas uttryck som i enlighet med dessa regler anger att dessa kriterier är uppfyllda.

2. Medlemsstaterna får begränsa eller förbjuda användningen av vissa oenologiska metoder samt införa hårdare restriktioner, som är tillåtna enligt unionsrätten, för vin som framställs inom deras territorium i syfte att bättre bevara de egenskaper som är kännetecknande för vin med en skyddad ursprungsbeteckning eller en skyddad geografisk beteckning, för mousserande vin och likörvin.

Medlemsstaterna ska meddela dessa begränsningar, förbud och restriktioner till kommissionen, som i sin tur ska underrätta övriga medlemsstater.

3. Medlemsstaterna får för försöksändamål tillåta användningen av otillåtna oenologiska metoder, på de villkor som fastställts av kommissionen genom delegerade akter som antagits enligt punkt 4.
4. För att säkerställa en korrekt och öppen tillämpning får kommissionen genom delegerade akter fastställa villkoren för tillämpningen av punkterna 1, 2 och 3 samt villkoren för innehav, omsättning och användning av produkter som erhållits från de försöksmetoder som avses i punkt 3.

Artikel 112l

Handelsnormer för import och export

För att ta hänsyn till särdragen i handeln mellan unionen och vissa tredjeländer och till vissa jordbruksprodukters särskilda egenskaper får kommissionen genom delegerade akter dels ställa upp sådana villkor för när importerade produkter anses hålla en likvärdig nivå av överensstämmelse med unionens krav när det gäller handelsnormer som gör det möjligt att medge undantag från artikel 112d, dels fastställa regler för tillämpningen av handelsnormer på produkter som exporteras från unionen.

Artikel 112m

Särskilda bestämmelser för import av vin

1. Om inte annat föreskrivs i avtal som ingåtts enligt artikel 218 i EUF-fördraget, ska bestämmelserna om ursprungsbeteckningar och geografiska beteckningar och om märkning av vin i avsnitt Ia underavsnitt I i detta kapitel och i definitionerna och varubeteckningarna i artikel 112f i denna förordning gälla för produkter enligt KN-nummer 2009 61, 2009 69 och 2204 som importeras till unionen.
2. Om inte annat föreskrivs i avtal som ingåtts enligt artikel 218 i EUF-fördraget, ska de produkter som avses i punkt 1 i denna artikel framställas enligt de oenologiska metoder som rekommenderats och offentliggjorts av Internationella vinorganisationen eller godkänts av unionen enligt denna förordning och de bestämmelser som antagits enligt denna förordning.
3. Vid import av de produkter som avses i punkt 1 ska det uppvisas
 - a) ett intyg som styrker att bestämmelserna i punkterna 1 och 2 har följts, vilket är utfärdat av ett behörigt organ, som finns upptaget på en förteckning som ska offentliggöras av kommissionen, i produktens ursprungsland,
 - b) en analysrapport som upprättats av ett organ eller en myndighet som har utsetts av produktens ursprungsland, om produkten är avsedd för direkt konsumtion.

Artikel 112n

Nationella kontroller

Medlemsstaterna ska genomföra kontroller, grundade på en riskanalys, för att kontrollera om produkterna överensstämmer med reglerna i detta avsnitt och ska om så krävs tillämpa sanktioner.

Artikel 112o

Genomförandebefogenheter

Kommissionen får genom genomförandeakter anta alla de åtgärder som krävs för detta avsnitt och i synnerhet

- a) anta regler för genomförandet av den allmänna handelsnormen,
- b) anta regler för genomförandet av de definitioner och varubeteckningar som anges i bilaga XIIa,
- c) upprätta förteckningen över de produkter som avses i del III punkt 5 andra stycket i bilaga XII och i del VI sjätte stycket led a i bilaga XII, på grundval av vägledande förteckningar över produkter som medlemsstaterna inom sina respektive territorier anser motsvarar de produkter som avses i del III punkt 5 andra stycket i bilaga XII och i del VI sjätte stycket led a i bilaga XII och som medlemsstaterna skickat in till kommissionen,
- d) anta regler för genomförandet av handelsnormer för en sektor eller en produkt, inbegripet detaljerade regler om provtagning och analysmetoder för att bestämma produkternas sammansättning,
- e) anta regler med vilka det kan fastställas om produkter har genomgått behandlingar som står i strid med tillåtna oenologiska metoder,
- f) anta regler för genomförande av kontroller av överensstämmelse med handelsnormerna i en sektor eller för en produkt,
- g) anta regler för fastställande av toleransnivån,
- h) anta föreskrifter för de myndigheter som har ansvaret för att genomföra överensstämmelsekontrollerna och för vilket innehåll, vilken frekvens och vilket handelsled dessa kontroller ska gälla,
- i) anta de åtgärder som krävs för att genomföra det undantag som föreskrivs i artikel 112l.

* EGT L 197, 3.8.2000, s. 19.

** EGT L 10, 12.1.2002, s. 58.

*** EGT L 10, 12.1.2002, s. 67.

**** EGT L 15, 17.1.2002, s. 19.

***** EGT L 10, 12.1.2002, s. 47.

***** EGT L 10, 12.1.2002, s. 53.

***** EGT L 31, 1.2.2002, s. 1.
*****”

- (3) Artikel 113 ska utgå.
- (4) Artikel 113a ska ändras på följande sätt:
- a) Punkt 2 ska ersättas med följande:
- ”2. De handelsnormer som avses i punkt 1 och alla handelsnormer för sektorerna för frukt och grönsaker samt bearbetad frukt och bearbetade grönsaker ska gälla alla saluföringsled, inbegripet export och import, om inte annat föreskrivs av kommissionen.”
- b) I punkt 4 ska första meningen ersättas med följande:
- ”Utan att det påverkar tillämpningen av särskilda bestämmelser som får antas av kommissionen i enlighet med artikel 194, särskilt i fråga om en konsekvent tillämpning i medlemsstaterna av överensstämmelsekontroller, ska medlemsstaterna när det gäller sektorerna för frukt och grönsaker samt bearbetad frukt och bearbetade grönsaker selektivt, med utgångspunkt i en riskanalys, kontrollera att dessa produkter stämmer överens med respektive handelsnormer. Dessa kontroller ska vara inriktade på det skede som föregår avsändningen från produktionsområdena, vid förpackning eller lastning av varorna. När det gäller produkter från tredjeländer, ska kontrollerna utföras innan produkterna släpps ut på marknaden.”
- (5) Artiklarna 113d, 118, 120, 120a–120g, artikel 121 första stycket leden a, b, c, d, e, f, g, h, i, j och artikel 121 andra, tredje och fjärde stycket samt artikel 158a ska utgå.
- (6) I del VII kapitel I ska följande artiklar läggas till som artiklarna 196a och 196b:

”Artikel 196a

Delegerade akter

1. Befogenheterna att anta de delegerade akter som avses i denna förordning tilldelas tills vidare kommissionen. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska kommissionen samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.
2. Europaparlamentet eller rådet får när som helst återkalla den delegerade befogenhet som avses i punkt 1.

Den institution som inlett ett internt förfarande om ett eventuellt återkallande av delegering av befogenheter ska återkallas ska bemöda sig om att underrätta den andra institutionen och kommissionen inom rimlig tid innan det slutgiltiga beslutet fattas, och ange vilka delegerade befogenheter som kan komma att återkallas och eventuella skäl för ett sådant återkallande.

Ett beslut om återkallande innebär att delegeringen av de befogenheter som anges i beslutet inte längre är giltig. Beslutet får verkan omedelbart, eller vid ett datum som anges i beslutet. Beslutet påverkar inte sådana delegerade akter

som redan trätt i kraft. Beslutet ska offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*.

3. Europaparlamentet och rådet får göra invändning mot en delegerad akt inom två månader från den dag akten överlämnats till dem. På Europaparlamentets eller rådets initiativ ska fristen förlängas med en månad.

Om varken Europaparlamentet eller rådet meddelat några invändningar inom den bestämda tidsfristen ska den delegerade akten offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning* och träda i kraft det datum som anges i akten.

Den delegerade akten får offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning* och träda i kraft innan denna tidsfrist löpt ut, om både Europaparlamentet och rådet har informerat kommissionen om sin avsikt att inte göra invändningar. Om Europaparlamentet eller rådet invänder mot en delegerad akt ska den inte träda i kraft. Den institution som invänt mot en delegerad akt ska ange skälen därtill.

Artikel 196b

Genomförandeakter – kommitté

[När genomförandeakter antas i enlighet med denna förordning ska kommissionen bistås av den kommitté som avses i artikel 195 i denna förordning och förfarandet i artikel [5] i förordning (EU) nr [xxxx/yyyy] (*kompletteras när förordningen om kontrollmekanismer, enligt artikel 291.2 i EUF-fördraget, antagits; diskuteras för närvarande i Europaparlamentet och rådet*) ska användas].”

- (7) Bilagorna XIa, XIb, XII, XIII, XIV, XV, XVa, XVb, XVI ska utgå, om inte annat följer av artikel 2.1 i denna förordning.
- (8) Nya bilagor ska införas som bilagorna XIIa XIIb och XIIc; dessa återfinns i bilaga I till denna förordning.

Artikel 2

1. Artiklarna 113a, 113b, 114, 115, 116, 117.1–117.4 i förordning (EG) nr 1234/2007 samt, för tillämpningen av de artiklarna, del II andra stycket i bilaga XIa och delarna IV–IX i bilaga XIa, del IV.2 i bilaga XII, del VI andra stycket i bilaga XIII, del A i bilaga XIV, del B.I.2 och B.I.3 i bilaga XIV, del B.III i bilaga XIV och del C i bilaga XIV, delarna II III, IV och VI i bilaga XV till den förordningen ska fortsätta att gälla till ett datum som ska fastställas i enlighet med punkt 2.
2. För att garantera rättslig säkerhet vid tillämpningen av saluföringsregler ska kommissionen genom delegerade akter fastställa vilken dag de bestämmelser i förordning (EG) nr 1234/2007, som avses i punkt 1 i denna artikel eller delar därav, ska upphöra att tillämpas på den berörda sektorn. Den dagen ska vara tillämpningsdagen för motsvarande saluföringsregler, vilka ska fastställas i enlighet

med de delegerade akter som föreskrivs i de ändringar som införs genom artikel 1.2 i denna förordning.

Artikel 3

Denna förordning träder i kraft den sjunde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 112b i förordning (EG) nr 1234/2007, införd genom artikel 1.2 i denna förordning, ska emellertid tillämpas från och med den [.../ett år efter ikraftträdandet],

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande

BILAGA I

”Bilaga XIIa

Definitioner, beteckningar och varubeteckningar för produkterna i artikel 112f

I denna bilaga är varubeteckningen det namn under vilket ett livsmedel säljs i den mening som avses i artikel 5.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/13/EG*.

DEL I. KÖTT AV NÖTKREATUR SOM ÄR TOLV MÅNADER ELLER YNGRE

I. Definition

I denna del av bilagan avses med *kött* slaktkroppar, kött, även urbenat, och slakteriprodukter, även styckade, som är avsedda som livsmedel och härrör från nötkreatur som är tolv månader eller yngre, i färskt, fryst eller djupfryst tillstånd, även emballerat eller förpackat.

Vid slakten ska aktörerna under översyn av den behöriga myndigheten klassificera varje nötkreatur som är tolv månader eller yngre i en av följande två kategorier:

A) Kategori V: nötkreatur som är åtta månader eller yngre.

Bokstavsbezeichnung för kategorin: V.

B) Kategori Z: nötkreatur som är äldre än åtta månader men högst tolv månader.

Bokstavsbezeichnung för kategorin: Z.

II. Varubeteckningarna

1. Kött av nötkreatur som är tolv månader eller yngre får endast saluföras i medlemsstaterna under den eller de för varje medlemsstat fastställda varubeteckningar enligt följande:

A) Kött av nötkreatur som är åtta månader eller yngre (kategorin med bokstavsbezeichnung V):

Saluföringsland	Varubeteckning
Belgien	veau, viande de veau/kalfsvlees/Kalbfleisch
Bulgarien	месо от малки телета
Tjeckien	Telecí
Danmark	Lyst kalvekød
Tyskland	Kalbfleisch

Estland	Vasikaliha
Grekland	μοσχάρι γάλακτος
Spanien	Ternera blanca, carne de ternera blanca
Frankrike	veau, viande de veau
Irland	Veal
Italien	vitello, carne di vitello
Cypern	μοσχάρι γάλακτος
Lettland	Teļa gaļa
Litauen	Veršiena
Luxemburg	veau, viande de veau/Kalbfleisch
Ungern	Borjúhús
Malta	Vitella
Nederländerna	Kalfsvlees
Österrike	Kalbfleisch
Polen	Cielęcina
Portugal	Vitela
Rumänien	carne de vițel
Slovenien	Teletina
Slovakien	Teľacie mäso
Finland	vaalea vasikanliha/ljust kalvkött
Sverige	ljust kalvkött
Förenade Kungariket	Veal

B) Kött av nötkreatur som är äldre än åtta månader men högst tolv månader (kategorin med bokstavsbezeichnung Z):

Saluföringsland	Varubeteckning
-----------------	----------------

Belgien	jeune bovin, viande de jeune bovin / jongrundvlees/ Jungrindfleisch
Bulgarien	Телешко месо
Tjeckien	hovězí maso z mladého skotu
Danmark	Kalvekød
Tyskland	Jungrindfleisch
Estland	noorloomaliha
Grekland	νεαρό μοσχάρι
Spanien	Ternera, carne de ternera
Frankrike	jeune bovin, viande de jeune bovin
Irland	rosé veal
Italien	vitellone, carne di vitellone
Cypern	νεαρό μοσχάρι
Lettland	jaunlopa gaļa
Litauen	Jautiena
Luxemburg	jeune bovin, viande de jeune bovin/Jungrindfleisch
Ungern	Növendék marha húsa
Malta	Vitellun
Nederländerna	rosé kalfsvlees
Österrike	Jungrindfleisch
Polen	młoda wołowina
Portugal	Vitelão
Rumänien	carne de tineret bovin
Slovenien	meso težjih telet
Slovakien	mäso z mladého dobytku
Finland	vasikanliha/kalvkött

Sverige	Kalvkött
Förenade Kungariket	Beef

2. De varubeteckningar som avses i punkt 1 får kompletteras med en uppgift om namnet eller beteckningen på den styckningsdel eller slaktbiprodukt det är fråga om.
3. De varubeteckningar som anges för kategori V i del A i tabellen i punkt 1 och eventuella nya beteckningar som härrör från dessa varubeteckningar får endast användas om alla krav i denna bilaga är uppfyllda.

Orden *veau*, *telecí*, *Kalb*, *μσσχάρι*, *ternera*, *kalv*, *veal*, *vitello*, *vitella*, *kalf*, *vitela* och *teletina* får inte användas i en varubeteckning eller i en märkning som avser kött från djur som är äldre än tolv månader.

4. De villkor som anges i punkt 1 ska inte tillämpas på kött av nötkreatur som omfattas av en skyddad ursprungsbeteckning eller geografisk beteckning som registrerats i enlighet med förordning (EG) nr 510/2006** före den 29 juni 2007.

DEL II. VINPRODUKTER

(1) Vin

Vin är en produkt som framställs uteslutande genom total eller partiell alkoholjäsning av krossade eller okrossade färska druvor eller av druvmust.

Vin ska

- a) eventuellt till följd av de processer som anges i del I avsnitt B i bilaga XIIc, ha en verklig alkoholhalt av lägst 8,5 volymprocent, förutsatt att vinet uteslutande härrör från druvor som har skördats inom vinodlingszonerna A och B enligt tillägget till denna bilaga, och lägst 9 volymprocent inom övriga vinodlingszoner,
- b) genom undantag från den i övrigt tillämpliga lägsta verkliga alkoholhalten, om det har en skyddad ursprungsbeteckning eller geografisk beteckning, oavsett om processerna i del I avsnitt B i bilaga XIIc har följts, ha en verklig alkoholhalt av lägst 4,5 volymprocent,
- c) ha en total alkoholhalt på mer än 15 volymprocent; genom undantag får
 - den övre gränsen för den totala alkoholhalten uppgå till 20 volymprocent för viner som har framställts utan berikning och som kommer från vissa vinodlingsområden i unionen, vilka ska fastställas av kommissionen genom delegerade akter i enlighet med artikel 112e.1,
 - den övre gränsen för den totala alkoholhalten överstiga 15 volymprocent för viner med en skyddad ursprungsbeteckning som har framställts utan berikning,
- d) med förbehåll för undantag som får antas av kommissionen genom delegerade akter i enlighet med artikel 112e.1, ha en total syrahalt, uttryckt som vinsyra, på minst 3,5 g/l eller 46,6 mval/l.

”Retsina” är vin som uteslutande produceras på Greklands territorium av druvmust behandlad med kåda från aleppotall. Användning av kåda från aleppotall är endast tillåten för att erhålla Retsinavin på de villkor som fastställs i gällande grekisk lagstiftning.

Med avvikelse från led b ska ”Tokaji eszencia” och ”Tokajská esencia” betraktas som vin.

Trots vad som sägs i artikel 112f.2 får dock medlemsstaterna tillåta användningen av termen *vin* om

- den åtföljs av ett namn på en frukt i ett sammansatt ord för att saluföra produkter som erhållits genom jäsning av andra bär och frukter än druvor, eller
- den är en del av ett sammansatt ord.

All sammanblandning med produkter svarande mot kategorierna av vin i denna bilaga ska undvikas.

(2) Ungt icke färdigjäst vin

Ungt icke färdigjäst vin är vin vars alkoholjäsning ännu inte är färdig och som ännu inte har skilts från bottensatsen (vindruv).

(3) Likörvin

Likörvin är en produkt som

- a) har en verklig alkoholhalt av lägst 15 volymprocent och högst 22 volymprocent,
- b) har en total alkoholhalt på lägst 17,5 volymprocent, utom för vissa likörviner med en ursprungsbeteckning eller en geografisk beteckning som ingår i den förteckning som ska sammanställas av kommissionen genom delegerade akter i enlighet med artikel 112e.1,
- c) framställs av
 - druvmust i jäsning,
 - vin,
 - en blandning av dessa produkter, eller
 - druvmust eller en blandning av druvmust och vin för vissa likörviner med en skyddad ursprungsbeteckning eller en skyddad geografisk beteckning, vilka ska fastställas av kommissionen genom delegerade akter i enlighet med artikel 112e.1,
- d) har en ursprunglig naturlig alkoholhalt på lägst 12 volymprocent, utom för vissa likörviner med en skyddad ursprungsbeteckning eller en skyddad geografisk beteckning som ingår i den förteckning som ska sammanställas av kommissionen genom delegerade akter i enlighet med artikel 112e.1,
- e) följande har tillförts
 - i) något eller en blandning av
 - neutral alkohol framställd av vinprodukter, inklusive alkohol som framställts genom destillation av torkade druvor, med en verklig alkoholhalt av lägst 96 volymprocent,
 - destillat av vin eller torkade druvor som har en verklig alkoholhalt av lägst 52 volymprocent och högst 86 volymprocent,
 - ii) i förekommande fall tillsammans med någon eller några av följande produkter
 - koncentrerad druvmust,

- en blandning av en av de produkter som avses i led e i med en druvmust enligt led c första och fjärde strecksatsen,
- f) med undantag från led e, när det gäller vissa likörviner med en skyddad ursprungsbeteckning eller en skyddad geografisk beteckning som ingår i den förteckning som ska sammanställas av kommissionen genom delegerade akter i enlighet med artikel 112e.1, har tillförts
- i) någon av de produkter som förtecknas i led e i eller en blandning av dessa, eller
 - ii) en eller flera av följande produkter:
 - alkohol av vin eller av torkade druvor, med en verklig alkoholhalt av lägst 95 volymprocent och högst 96 volymprocent,
 - sprit som härrör från destillation av vin eller återstoder från vindruvspressning som har en verklig alkoholhalt av lägst 52 volymprocent och högst 86 volymprocent,
 - sprit som härrör från destillation av torkade druvor, med en verklig alkoholhalt av lägst 52 volymprocent och lägre än 94,5 volymprocent, och
 - iii) i förekommande fall en eller flera av följande produkter:
 - delvis jäst druvmust framställd av lätt torkade druvor,
 - koncentrerad druvmust som koncentrerats genom direkt uppvärmning men som i övrigt uppfyller definitionen på koncentrerad druvmust,
 - koncentrerad druvmust,
 - en blandning av en av de produkter som avses i led f ii med en druvmust enligt led c första och fjärde strecksatsen.

(4) Mousserande vin

Mousserande vin är en produkt som

- a) framställs vid den första eller andra alkoholjäsningen av
 - färska druvor,
 - druvmust, eller
 - vin,
- b) när behållaren öppnas, avger koldioxid som uteslutande härrör från jäsning, och

- c) som har ett övertryck, på grund av koldioxid i lösningen, på minst 3 bar när det förvaras i slutna behållare vid en temperatur av 20°C, och
- d) för vilken den totala alkoholhalten av de cuvéeer som är avsedda för dess framställning inte får understiga 8,5 volymprocent.

(5) Mousserande kvalitetsviner

Mousserande kvalitetsvin är en produkt som

- a) framställs vid den första eller andra alkoholjäsningen av
 - färska druvor,
 - druvmust, eller
 - vin,
- b) när behållaren öppnas, avger koldioxid som uteslutande härrör från jäsning,
- c) som har ett övertryck, på grund av koldioxid i lösningen, på minst 3,5 bar när det förvaras i slutna behållare vid en temperatur av 20°C, och
- d) för vilken den totala alkoholhalten av de cuvéeer som är avsedda för framställning inte får understiga 9 volymprocent.

(6) Mousserande kvalitetsvin av aromatisk typ

Mousserande kvalitetsvin av aromatisk typ är ett mousserande kvalitetsvin

- a) som, när det utgör en cuvée, endast framställs genom användning av druvmust eller delvis jäst druvmust som härrör från särskilda druvsorter på en förteckning som ska upprättas av kommissionen genom delegerade akter i enlighet med artikel 112e.1;

mousserande kvalitetsviner av aromatisk typ som framställs traditionellt med användning av vin ska, när det utgör en cuvée, fastställas av kommissionen genom delegerade akter i enlighet med artikel 112e.1,

- b) som har ett övertryck, på grund av koldioxid i lösningen, på minst 3 bar när det förvaras i slutna behållare vid en temperatur av 20°C,
- c) vars verkliga alkoholhalt inte får understiga 6 volymprocent, och
- d) vars totala alkoholhalt inte får understiga 10 volymprocent.

(7) Mousserande vin tillsatt med koldioxid

Mousserande vin tillsatt med koldioxid är en produkt som

- a) framställs av vin utan en skyddad ursprungsbeteckning eller en skyddad geografisk beteckning,

- b) när behållaren öppnas, avger koldioxid som helt eller delvis är tillsatt, och
- c) som har ett övertryck, på grund av koldioxid i lösningen, på minst 3 bar när det förvaras i slutna behållare vid en temperatur av 20°C.

(8) Pärlande vin

Pärlande vin är en produkt som

- a) framställs av vin med en total alkoholhalt av lägst 9 volymprocent,
- b) har en verklig alkoholhalt av minst 7 volymprocent,
- c) har ett övertryck på minst 1 bar och högst 2,5 bar, på grund av endogen koldioxid i lösningen, när det förvaras i slutna behållare vid en temperatur av 20°C, och
- d) tappas på behållare som rymmer högst 60 liter.

(9) Pärlande vin tillsatt med koldioxid

Pärlande vin tillsatt med koldioxid är en produkt som

- a) framställs av vin,
- b) har en verklig alkoholhalt av lägst 7 volymprocent och en total alkoholhalt av lägst 9 volymprocent,
- c) har ett övertryck på minst 1 bar och högst 2,5 bar, på grund av helt eller delvis tillsatt koldioxid i lösningen, när det förvaras i slutna behållare vid en temperatur av 20°C, och
- d) tappas på behållare som rymmer högst 60 liter.

(10) Druvmust

Druvmust är en flytande produkt som på naturlig väg eller genom fysikaliska processer framställs av färska druvor. Den högsta tillåtna verkliga alkoholhalten i druvmust är 1 volymprocent.

(11) Delvis jäst druvmust

Delvis jäst druvmust är en produkt som framställs genom jäsning av druvmust med en verklig alkoholhalt på över 1 volymprocent, men lägre än tre femtedelar av dess totala alkoholhalt i volymprocent.

(12) Delvis jäst druvmust framställd av lätt torkade druvor

Delvis jäst druvmust framställd av lätt torkade druvor är en produkt som framställs genom partiell jäsning av druvmust från lätt torkade druvor, vars totala sockerhalt före jäsning är minst 272 g/l och vars naturliga och verkliga alkoholhalt inte får vara lägre än 8 volymprocent. Vissa viner, som ska fastställas av kommissionen genom

delegerade akter i enlighet med artikel 112e.1, och som motsvarar dessa krav ska dock inte betraktas som delvis jäst druvmust framställd av lätt torkade druvor.

(13) Koncentrerad druvmust

Koncentrerad druvmust är icke-karamelliserad druvmust som framställs genom partiell dehydratisering av druvmust med varje godkänd metod utom direkt uppvärmning, på så sätt att refraktometern använd enligt en metod som ska fastställas i enlighet med artikel 112h.1 tredje stycket och artikel 112o d, anger 50,9 % eller däröver vid 20°C.

Den högsta tillåtna verkliga alkoholhalten i koncentrerad druvmust är 1 volymprocent.

(14) Rektifierad koncentrerad druvmust

Rektifierad koncentrerad druvmust är den flytande icke-karamelliserade produkt som

- a) framställs genom partiell dehydratisering av druvmust med varje godkänd metod utom direkt uppvärmning, på så sätt att refraktometern använd enligt en metod som ska fastställas i enlighet med artikel 112h.1 tredje stycket och artikel 112o d, anger 61,7 % eller däröver vid 20 °C,
- b) har genomgått godkänd behandling vad gäller avsyrring och avlägsnande av andra beståndsdelar än socker,
- c) har följande egenskaper:
 - ett pH-värde på högst 5 vid 25 ° brix,
 - en optisk densitet på högst 0,100 vid 425 nm och en transmissionslängd av 1 cm vid 25 ° brix,
 - en sackaroshalt som inte kan påvisas med en analysmetod som ska fastställas,
 - ett Folin-Ciocalteu-index på högst 6,00 vid 25 ° brix,
 - en titrerbar syrahalt på högst 15 milliekvivalenter/kg av det totala sockerinnehållet,
 - en svaveldioxidhalt på högst 25 mg/kg av det totala sockerinnehållet,
 - en total katjonhalt på högst 8 mval/kg av det totala sockerinnehållet,
 - en ledningsförmåga vid 25 ° brix och 20 °C på högst 120 micro-Siemens/cm,
 - en hydroxymetylfurfuralhalt på högst 25 mg/kg av det totala sockerinnehållet,
 - spår av mesoinositol.

Den högsta tillåtna verkliga alkoholhalten i rektifierad koncentrerad druvmust är 1 volymprocent.

(15) Vin från lätt torkade druvor

Vin från lätt torkade druvor är den produkt som

- a) framställs utan berikning av druvor som lämnats i sol eller skugga för partiell dehydratisering,
- b) har en total alkoholhalt av minst 16 volymprocent och en verklig alkoholhalt av minst 9 volymprocent, och
- c) har en naturlig alkoholhalt av minst 16 volymprocent (eller 272 gram socker/liter).

(16) Vin av övermogna druvor

Vin av övermogna druvor är den produkt som

- a) produceras utan berikning,
- b) har en naturlig alkoholhalt på mer än 15 volymprocent, och
- c) har en total alkoholhalt av lägst 15 volymprocent och en verklig alkoholhalt av lägst 12 volymprocent.

Medlemsstaterna får föreskriva en lagringsperiod för denna produkt.

(17) Vinättika

Vinättika är ättika som

- a) framställs uteslutande genom ättiksyrajäsning av vin, och
- b) har en total syrahalt uttryckt som ättiksyra på minst 60 g/l.

DEL III. MJÖLK OCH MJÖLKPRODUKTER

1. Med *mjölk* avses uteslutande det normala juversekret som erhålls vid en eller flera mjölkningar, utan någon tillsats och utan att något avlägsnats från detta.

Termen *mjölk* får emellertid användas

- a) för mjölk som har genomgått behandling utan att dess sammansättning förändrats och för mjölk vars fetthalt har standardiserats i enlighet med del IV i denna bilaga,
- b) i förening med ett eller flera ord för att beteckna mjölkens typ, kvalitet, ursprung och/eller avsedda användningsområde eller för att beskriva den fysiska behandling den har varit föremål för eller den ändring som har gjorts av dess sammansättning, förutsatt att ändringen är begränsad till tillsats och/eller avlägsnande av naturliga mjölkbeståndsdelar.

2. I denna del avses med *mjolkprodukter* produkter som framställts uteslutande av mjölk, varvid gäller att ämnen som är nödvändiga för framställningen av dessa produkter får tillsättas, förutsatt att dessa ämnen inte används i syfte att helt eller delvis ersätta någon mjölkbeståndsdel.

Följande ska reserveras uteslutande för mjölkprodukter:

- a) Följande namn som används i alla avsättningsled:

- i) vassle
- ii) grädde
- iii) smör
- iv) kärnmjölk
- v) smörolja
- vi) kaseiner
- vii) vattenfritt mjölkfett
- viii) ost
- ix) yoghurt
- x) kefir
- xi) kumiss
- xii) viili/fil
- xiii) smetana
- xiv) fil

- b) Namn i den mening som avses i artikel 5 i direktiv 2000/13/EG som faktiskt används för mjölkprodukter.

3. Termen *mjolk* och de beteckningar som används för mjölkprodukter får även användas i förening med ett eller flera ord för att beteckna sammansatta produkter i vilka ingen del ersätter eller är avsedd att ersätta någon mjölkbeståndsdel och i vilka mjölk eller en mjölkprodukt utgör en väsentlig beståndsdel, antingen med avseende på kvantitet eller produktens karaktär.
4. Ursprunget avseende mjölk och mjölkprodukter, som ska definieras av kommissionen, ska anges om mjölken och mjölkprodukterna inte kommer från kor.
5. De beteckningar som avses i punkterna 1, 2 och 3 i denna del får inte användas för någon annan produkt än de produkter som anges i den punkten.

Denna bestämmelse ska emellertid inte gälla för produktbeteckningar vars beskaffenhet klart framgår av det sätt på vilka dessa produkter traditionellt används eller när beteckningarna klart används för att beskriva en kännetecknande egenskap hos produkten.

6. Med avseende på andra produkter än de som beskrivs i punkterna 1, 2 och 3 i denna del får ingen märkning, affärshandling, reklammaterial eller någon form av reklam enligt definitionen i artikel 2 i rådets direktiv 2006/114/EG*** eller någon presentationsform användas som anger, låter förstå eller antyder att produkten är en mejeriprodukt.

När det gäller en produkt som innehåller mjölk eller mjölkprodukter får emellertid beteckningen mjölk eller de beteckningar som avses i punkt 2 andra stycket i denna del endast användas för att beskriva basråvarorna och för att ange ingredienserna i enlighet med direktiv 2000/13/EG.

DEL IV. MJÖLK AVSEDD SOM LIVSMEDEL ENLIGT KN-NUMMER 0401

I. Definitioner

Vid tillämpningen av denna del avses med

- a) *mjölk*: mjölkavkastningen från en eller flera kor,
- b) *konsumtionsmjölk*: de produkter som anges i punkt III och som utan ytterligare bearbetning ska levereras till konsumenten,
- c) *fetthalt*: förhållandet i massa mellan antalet delar mjölkfett per 100 delar mjölk i den aktuella mjölken,
- d) *proteinhalt*: förhållandet i massa mellan antalet delar mjölkprotein per 100 delar mjölk i den aktuella mjölken, beräknat genom multiplicering av mjölkens totala kvävehalt, uttryckt i viktprocent, med 6,38.

II. Leverans eller försäljning till slutkonsumenten

- (1) Endast den mjölk som uppfyller de krav som har fastställts för konsumtionsmjölk får utan bearbetning, antingen direkt eller genom restauranger, sjukhus, personalrestauranger eller andra liknande storkök, levereras eller säljas till slutkonsumenten.
- (2) Varubeteckningarna för dessa produkter framgår av punkt III i denna del. De förbehålls de produkter som anges där, utan att detta påverkar deras användning i sammansatta beteckningar.
- (3) Medlemsstaten ska vidta åtgärder i syfte att informera konsumenten om produkternas art eller sammansättning i alla de fall då utelämnande av sådan information skulle kunna skapa förvirring hos konsumenten.

III. Konsumtionsmjölk

1. Följande produkter ska betraktas som konsumtionsmjölk:

- a) Obehandlad mjölk: mjölk som har uppvärmts till högst 40 °C och som inte genomgått annan behandling som har en likvärdig effekt.
- b) Helmjölk: värmebehandlad mjölk som vad gäller fetthalt uppfyller ett av följande krav:
 - i) Standardiserad helmjölk: mjölk med en fetthalt på minst 3,50 % (m/m). Medlemsstaterna får emellertid meddela föreskrifter om ytterligare en kategori helmjölk med en fetthalt på minst 4,00 % (m/m).
 - ii) Mjölk med naturlig fetthalt: mjölk vars fetthalt inte har ändrats sedan mjölkkningsstadiet, varken genom tillsats eller borttagande av mjölkfett eller genom uppblandning med mjölk vars naturliga fetthalt har ändrats. Fetthalten får dock inte underskrida 3,50 % (m/m).
- c) Mellanmjölk: värmebehandlad mjölk vars fetthalt har sänkts till lägst 1,50 % (m/m) och högst 1,80 % (m/m).
- d) Skummjölk ("lättmjölk/minimjmölk"): värmebehandlad mjölk vars fetthalt har sänkts till högst 0,50 % (m/m).

Värmebehandlad mjölk som inte uppfyller kraven på fetthalt i första stycket leden b, c och d ska anses vara konsumtionsmjölk under förutsättning att fetthalten på förpackningen är tydligt angiven med en decimal och lättläst enligt följande: "... % fett". Sådan mjölk ska inte betecknas som helmjölk, mellanmjölk eller skummjölk.

- 2. Utan att det påverkar punkt 1 b ii ska endast följande ändringar vara tillåtna:
 - a) För att iaktta de fetthalter som föreskrivs för konsumtionsmjölk får mjölkens naturliga fetthalt ändras genom borttagande eller tillsats av grädde eller genom tillsats av helmjölk, mellanmjölk eller skummjölk.
 - b) Berikning av mjölken med proteiner från mjölk, mineralsalter eller vitaminer.
 - c) Minskning av mjölkens laktoshalt genom att den omvandlas till glukos och galaktos.

De ändringar i mjölkens sammansättning som avses i leden b och c är endast tillåtna om de anges på produktens förpackning väl synligt, outplånligt och på ett sådant sätt att det är lätt att läsa. Det förhållandet att dessa uppgifter anges innebär inget undantag från skyldigheten att förse produkten med den näringsvärdesdeklaration som avses i rådets direktiv 90/496/EEG****. Om mjölken berikas med proteiner ska den berikade mjölken ha en proteinhalt på minst 3,8 % (m/m).

Medlemsstaterna får dock begränsa eller förbjuda de förändringar av mjölkens sammansättning som avses i leden b och c.

- 3. Konsumtionsmjölk ska uppfylla följande krav:

- a) Den ska ha en fryspunkt som närmar sig den medelfryspunkt som konstateras för obehandlad mjölk i det ursprungliga uppsamlingsområdet.
- b) Den ska ha en massa på minst 1 028 gram per liter som konstateras vid 20 °C för mjölk med en fetthalt på 3,5 % (m/m), eller likvärdig vikt per liter när fråga är om mjölk med annan fetthalt.
- c) Den ska ha en proteinhalt på minst 2,9 % (m/m) som konstateras för mjölk med en fetthalt på 3,5 % (m/m), eller en likvärdig koncentration när fråga är om mjölk med en annan fetthalt.

DEL V. PRODUKTER FRÅN SEKTORERNA FÖR FJÄDERFÄKÖTT

Denna del av bilagan ska tillämpas i förhållande till saluföring inom unionen genom affärsverksamhet eller handel, av vissa typer och presentationer av fjäderfäkött, samt fjäderfäköttberedningar och produkter baserade på fjäderfäkött och beredningar och produkter baserade på slaktbiprodukter av fjäderfä, av följande arter:

- *Gallus domesticus*
- Ankor
- Gäss
- Kalkoner
- Pärlhöns

Dessa bestämmelser ska också gälla fjäderfäkött i saltlake enligt KN-nummer 0210 99 39.

I. Definitioner

- (1) Med *fjäderfäkött* avses fjäderfäkött som är lämpligt som livsmedel och som inte har genomgått någon annan behandling än kylbehandling.
- (2) Med *färskt fjäderfäkött* avses fjäderfäkött som förvaras vid en temperatur som inte vid något tillfälle får understiga -2 °C eller överstiga $+4\text{ °C}$ och som inte har styvnat på grund av kylningsprocessen. Dock får medlemsstaterna fastställa något avvikande temperaturkrav för den erforderliga minimitiden för styckning och hantering av färskt fjäderfäkött som äger rum hos detaljhandlare eller i lokaler som är belägna vid försäljningsställen, och där styckningen och hanteringen uteslutande sker på platsen i samband med direkt försäljning till konsumenten.
- (3) Med *frost fjäderfäkött* avses fjäderfäkött som nedfrysas så snart som möjligt inom ramarna för de normala slaktförfarandena och som förvaras vid en temperatur som inte vid något tillfälle får vara högre än -12 °C .
- (4) Med *djupfrost fjäderfäkött* avses fjäderfäkött som ska förvaras vid en temperatur som inte vid något tillfälle får vara högre än -18 °C inom de toleranser som föreskrivs i rådets direktiv 89/108/EEG*****.

- (5) Med *fjäderfäköttberedningar* avses fjäderfäkött, inklusive finfördelat fjäderfäkött, till vilket livsmedel, smakämnen eller andra tillsatser har tillförts eller vilket har genomgått processer som inte är tillräckliga för att ändra köttets muskelfiberstruktur.
- (6) Med *baserad på färskt fjäderfäkött* avses en beredning baserad på fjäderfäkött i vilken färskt fjäderfäkött har använts.

Dock får medlemsstaterna fastställa något avvikande temperaturkrav som är tillämpliga för den erforderliga minimitiden och endast i den omfattning som krävs för att underlätta den styckning och behandling som genomförs i fabriken under produktion av beredningar baserade på färskt fjäderfäkött.

- (7) Med *fjäderfäköttprodukt* avses en köttprodukt enligt definitionen i punkt 7.1 i bilaga I till förordning (EG) nr 853/2004***** i vilken fjäderfäkött har använts.

DEL VI. BREDBARA FETTER

De produkter som avses i artikel 112f får inte levereras eller överlåtas utan bearbetning till konsumenten vare sig direkt eller genom restauranger, sjukhus, personalmatsalar eller liknande inrättningar om de inte uppfyller de krav som anges i bilagan.

Varubeteckningarna för dessa produkter anges i denna del.

Beteckningarna nedan ska endast gälla för de produkter som definieras där med följande KN-nummer och med en fetthalt på mellan 10 och 90 viktprocent.

- a) Mjölkfetter med KN-nummer 0405 och ex2106.
- b) Fetter med KN-nummer ex1517.
- c) Blandningar av vegetabiliska eller animaliska fetter med KN-nummer ex 1517 och ex 2106.

Fetthalten exklusive salt ska vara minst två tredjedelar av torrsubstansen.

Dessa varubeteckningar ska endast tillämpas på produkter som förblir fasta vid en temperatur av 20°C och som är bredbara.

Definitionerna gäller dock inte

- a) beteckningar på produkter vars exakta beskaffenhet klart framgår av den traditionella användningen och/eller när beteckningarna uppenbart används för att beskriva en karakteristisk egenskap hos produkten,
- b) koncentrerade produkter (smör, margarin, blandningar) med en fetthalt av 90 % eller mer.

Fettgrupp	Varudeklaration	Produktkategorier
Definitioner		Ytterligare beskrivning av kategorin med angivelse av fetthalten i viktprocent
<p>A. Mjölkfetter</p> <p>Produkter i form av en fast, bredbar emulsion, framför allt av typen vatten-i-olja, som uteslutande utvinns ur mjölk och/eller vissa mjölkprodukter, och där fettet är den väsentliga värdebeståndsdelen. Andra ämnen, som är nödvändiga för framställningen, kan dock tillsättas, under förutsättning att dessa ämnen inte används i syfte att helt eller delvis ersätta en av mjölkens beståndsdelar.</p>	<p>1. Smör</p> <p>2. Smör 60 % [*]</p> <p>3. Halvfett smör (**)</p> <p>4. Bredbart smör X %</p>	<p>En produkt med en mjölkfetthalt på minst 80 % men mindre än 90 viktprocent, en högsta vattenhalt på 16 % och en högsta halt fettfri mjölktorrssubstans på 2 %.</p> <p>En produkt med en mjölkfetthalt på minst 60 % men högst 62 %.</p> <p>En produkt med en mjölkfetthalt på minst 39 % men högst 41 %.</p> <p>En produkt med följande mjölkfetthalt:</p> <ul style="list-style-type: none"> - mindre än 39 %, - mer än 41 % men mindre än 60 %, - mer än 62 % men mindre än 80 %.
<p>B. Fetter</p> <p>Produkter i form av en fast, bredbar emulsion, framför allt av typen vatten-i-olja, som utvinns ur fasta och/eller flytande vegetabiliska och/eller animaliska fetter lämpliga som livsmedel och vars mjölkfetthalt är högst 3 % av fetthalten.</p>	<p>1. Margarin</p> <p>2. Margarin 60 % (***)</p> <p>3. Margarin 40 % (****)</p> <p>4. Matfett X %</p>	<p>En produkt som utvinns ur vegetabiliska eller animaliska fetter med en fetthalt på minst 80 % men mindre än 90 %.</p> <p>En produkt som utvinns ur vegetabiliska eller animaliska fetter med en fetthalt på minst 60 % men högst 62 %.</p> <p>En produkt som utvinns ur vegetabiliska eller animaliska fetter med en fetthalt på minst 39 % men högst 41 %.</p> <p>En produkt som utvinns ur vegetabiliska eller animaliska fetter med följande fetthalt:</p> <ul style="list-style-type: none"> - mindre än 39 %, - mer än 41 % men mindre än 60 %, - mer än 62 % men mindre än 80 %.

Fettgrupp	Varudeklaration	Produktkategorier
Definitioner		Ytterligare beskrivning av kategorin med angivelse av fetthalten i viktprocent
<p>C. Blandningar av animaliska och vegetabiliska fetter</p> <p>Produkter i form av en fast, bredbar emulsion, framför allt av typen vatten-i-olja, som utvinns ur fasta och/eller flytande vegetabiliska och/eller animaliska fetter lämpliga som livsmedel och vars mjölkfetthalt ligger mellan 10 % och 80 % av fetthalten.</p>	<p>1. Matfettblandning</p> <p>2. Matfettblandning 60 % (*****)</p> <p>3. Matfettblandning 40 % (*****)</p> <p>4. Matfettblandning X %</p>	<p>En produkt som utvinns ur en blandning av vegetabiliska och/eller animaliska fetter med en fetthalt på minst 80 % men mindre än 90 %.</p> <p>En produkt som utvinns ur en blandning av vegetabiliska och/eller animaliska fetter med en fetthalt på minst 60 % men högst 62 %.</p> <p>En produkt som utvinns ur en blandning av vegetabiliska och/eller animaliska fetter med en fetthalt på minst 39 % men högst 41 %.</p> <p>En produkt som utvinns ur en blandning av vegetabiliska och/eller animaliska fetter med följande fetthalt:</p> <ul style="list-style-type: none"> - mindre än 39 %, - mer än 41 % men mindre än 60 %, - mer än 62 % men mindre än 80 %.

(*) motsvarande ”smør 60” på danska.

(**) motsvarande ”smør 40” på danska.

(***) motsvarande ”margarine 60” på danska.

(****) motsvarande ”margarine 40” på danska.

(*****) motsvarande ”blandningsprodukt 60” på danska.

(******) motsvarande ”blandningsprodukt 40” på danska.

Observera: Mjölkkfettbeståndsdelen i produkterna i denna del får endast ändras genom fysiska processer.

DEL VII. BETECKNINGAR OCH DEFINITIONER AVSEENDE OLIVOLJA OCH OLJA AV OLIVRESTPRODUKTER

Det ska vara obligatoriskt att använda de beskrivningar och definitioner för olivoljor och oljor av olivrestprodukter som anges i denna del när det gäller saluföring av de berörda produkterna inom unionen och, i den mån de är förenliga med obligatoriska internationella regler, ska de även användas i handeln med tredjeländer.

Endast sådana oljor som anges i punkterna 1 a, 1 b, 3 och 6 i denna del får saluföras i detaljhandelsledet.

(1) Jungfruolja

Olja som utvunnits ur oliver uteslutande genom mekaniska eller andra fysiska processer under förhållanden som innebär att oljan inte har förändrats och inte har genomgått någon annan behandling än tvättning, dekantering, centrifugering och filtrering, med uteslutande av olja som utvunnits med hjälp av lösningsmedel eller hjälpmedel med kemisk eller biokemisk verkan eller genom omestring, eller blandningar med andra oljor.

Jungfruolja ska endast klassificeras och betecknas enligt följande:

a) Olivolja, extra jungfruolja

Jungfruolja med ett innehåll av fria fettsyror, uttryckt som oljesyra, på högst 0,8 g/100 g och med övriga egenskaper motsvarande dem som fastställts för denna kategori.

b) Jungfruolja

Jungfruolja med ett innehåll av fria fettsyror, uttryckt som oljesyra, på högst 2 g/100 g och med övriga egenskaper motsvarande dem som fastställts för denna kategori.

c) Bomolja

Jungfruolja med ett innehåll av fria fettsyror, uttryckt som oljesyra, på mer än 2 g/100 g och/eller med övriga egenskaper motsvarande dem som fastställts för denna kategori.

(2) Raffinerad olivolja

Olivolja som erhålls genom raffinering av jungfruolja med ett innehåll av fria fettsyror, uttryckt som oljesyra, på högst 0,3 g/100 g och med övriga egenskaper motsvarande dem som fastställts för denna kategori.

(3) Olivolja – sammansatt av raffinerad olivolja och jungfruolja

Olivolja som utgörs av en blandning av raffinerad olivolja och jungfruolja av en annan kategori än bomolja och med ett innehåll av fria fettsyror, uttryckt som oljesyra, på högst 1 g/100 g och med övriga egenskaper motsvarande dem som fastställts för denna kategori.

(4) Oraffinerad olivolja av pressrester

Olja som erhålls av olivrestprodukter genom behandling med lösningsmedel eller genom fysiska processer eller olja som med undantag för vissa egenskaper motsvarar bomolja. Oljan får dock inte ha utvunnits genom omestring och får heller inte ha blandats med oljor av annan typ, och dess övriga egenskaper ska motsvara dem som fastställts för denna kategori.

(5) Raffinerad olivolja av pressrester

Olja som erhålls genom raffinering av olja av olivrestprodukter och vars innehåll av fria fettsyror, uttryckt som oljesyra, inte får överstiga 0,3 g/100 g. Oljans övriga egenskaper ska motsvara dem som fastställts för denna kategori.

(6) Olja av olivrestprodukter

Olja som utgörs av en blandning av raffinerad olja av olivrestprodukter och annan jungfruolja än bomolja och vars innehåll av fria fettsyror, uttryckt som oljesyra, inte får överstiga 1 g/100 g. Oljans övriga egenskaper ska motsvara dem som fastställts för denna kategori.

Tillägg till del II i bilaga XIIa

Vinodlingszoner

Vinodlingszonerna ska vara följande:

(1) Vinodlingszon A omfattar

- a) i Tyskland: alla vinarealer bortsett från arealerna som ingår i punkt 2 a,
- b) i Luxemburg: det luxemburgska vinodlingsområdet,
- c) i Belgien, Danmark, Irland, Nederländerna, Polen, Sverige och Förenade kungariket: dessa länders vinodlingsarealer,
- d) i Tjeckien: vinodlingsområdet Böhmen (Čechy).

(2) Vinodlingszon B omfattar

- a) i Tyskland: vinarealerna inom det specificerade området Baden,
- b) i Frankrike: vinarealerna i de departement som inte räknas upp i denna bilaga samt i följande departement
 - i Alsace: Bas-Rhin, Haut-Rhin,
 - i Lorraine: Meurthe-et-Moselle, Meuse, Moselle, Vosges,
 - i Champagne: Aisne, Aube, Marne, Haute-Marne, Seine-et-Marne,
 - i Jura: Ain, Doubs, Jura, Haute-Saône,

- i Savoie: Savoie, Haute-Savoie, Isère (kommunen Chapareillan),
 - i Loiredalen: Cher, Deux-Sèvres, Indre, Indre-et-Loire, Loir-et-Cher, Loire-Atlantique, Loiret, Maine-et-Loire, Sarthe, Vendée, Vienne samt vinarealerna i arrondissementet Cosne-sur-Loire i departementet Nièvre,
- c) i Österrike: det österrikiska vinodlingsområdet,
- d) i Tjeckien: vinodlingsområdet Mähren (Morava) och de vinarealer som inte ingår i punkt 1 d,
- e) i Slovakien: vinarealerna i följande områden: Malokarpatská vinohradnícka oblasť, Južnoslovenská vinohradnícka oblasť, Nitrianska vinohradnícka oblasť, Stredoslovenská vinohradnícka oblasť, Východoslovenská vinohradnícka oblasť samt de vinarealer som inte ingår i punkt 3 f,
- f) i Slovenien: vinarealerna i följande områden
- i regionen Podravje: Štajerska Slovenija, Prekmurje,
 - i regionen Posavje: Bizeljsko Sremič, Dolenjska och Bela krajina och vinarealerna i de områden som inte ingår i punkt 4 d,
- g) i Rumänien: området Podișul Transilvaniei.
- (3) Vinodlingszon C I omfattar följande vinarealer
- a) i Frankrike:
- vinarealerna i följande departement: Allier, Alpes-de-Haute-Provence, Hautes-Alpes, Alpes-Maritimes, Ariège, Aveyron, Cantal, Charente, Charente-Maritime, Corrèze, Côte-d'Or, Dordogne, Haute-Garonne, Gers, Gironde, Isère (med undantag för kommunen Chapareillan), Landes, Loire, Haute-Loire, Lot, Lot-et-Garonne, Lozère, Nièvre (utom arrondissementet Cosne-sur-Loire), Puy-de-Dôme, Pyrénées-Atlantiques, Hautes Pyrénées, Rhône, Saône-et-Loire, Tarn, Tarn-et-Garonne, Haute-Vienne, Yonne,
 - i arrondissementen Valence och Die i departementet Drôme (utom kantonerna Dieulefit, Loriol, Marsanne och Montélimar),
 - i arrondissementet Tournon: i kantonerna Antraigues, Burzet, Coucouron, Montpezat-sous-Bauzon, Privas, Saint-Étienne de Lugdarès, Saint-Pierre-ville, Valgorge och La Voulte-sur-Rhône i departementet Ardèche,
- b) i Italien: vinarealerna inom regionen Aostadalen och i provinserna Sondrio, Bolzano, Trento och Belluno,
- c) i Spanien: vinarealerna i provinserna La Coruña, Asturien, Kantabrien, Giupzcoa och Vizcaya,

- d) i Portugal, vinarealerna i den del av regionen Norte som motsvarar det vinodlingsområde där vin med kvalitetsbeteckningen ”Vinho Verde” odlas samt ”Concelhos de Bombarral, Lourinhã, Mafra e Torres Vedras” (med undantag för ”Freguesias da Carvoeira e Dois Portos”) som tillhör ”Região vitícola da Extremadura”,
 - e) i Ungern: samtliga vinarealer,
 - f) i Slovakien: vinarealerna i Tokajská vinohradnícka oblasť,
 - g) i Rumänien, de vinarealer som inte omfattas av punkt 2 g eller 4 f.
- (4) Vinodlingszon C II omfattar följande vinarealer
- a) i Frankrike:
 - vinarealerna i följande departement: Aude, Bouches-du-Rhône, Gard, Hérault, Pyrénées-Orientales (utom kantonerna Olette och Arles-sur-Tech), Vaucluse,
 - i den del av departement Var vars södra del gränsar till följande kommuners norra gräns: Evenos, Le Beausset, Solliès-Toucas, Cuers, Puget-Ville, Collobrières, La Garde-Freinet, Plan-de-la-Tour och Sainte-Maxime,
 - i arrondissementet Nyons och kantonen Loir-et-Cher i departementet Drôme,
 - i de delar av departementet Ardèche som inte räknas upp i punkt 3 a,
 - b) i Italien: vinarealerna i följande regioner: Abruzzerna, Kampanien, Emilia-Romagna, Friuli-Venezia Giulia, Latium, Ligurien, Lombardiet (utom provinsen Sondrio), Marche, Molise, Piemonte, Toskana, Umbrien, Venetien (utom provinsen Belluno), däribland de öar som hör till dessa regioner, t.ex. Elba och de övriga öarna i Toskanska arkipelagen, Pontinska öarna, Capri och Ischia,
 - c) i Spanien: vinarealerna i följande provinser
 - Lugo, Ourense, Pontevedra,
 - Ávila (utom de kommuner som omfattas av kvalitetsbeteckningen ”comarca” i vindistriktet Cebreiros), Burgos, León, Palencia, Salamanca, Segovia, Soria, Valladolid, Zamora,
 - La Rioja,
 - Álava,
 - Navarra,
 - Huesca,

- Barcelona, Girona, Lleida,
 - den del av provinsen Zaragoza som ligger norr om floden Ebro,
 - de kommuner i provinsen Tarragona som ingår i ursprungsbeteckningen Penedés,
 - vindistriktet Conca de Barberá i provinsen Tarragona,
- d) i Slovenien: vinarealerna i följande områden: Brda eller Goriška Brda, Vipavska dolina eller Vipava, Karst (Kras) och Slovenska Istra,
- e) i Bulgarien: vinarealerna i följande områden: Dunavska Ravnina (Дунавска равнина), Tjernomorski Rajon (Черноморски район), Rozova Dolina (Розова долина),
- f) i Rumänien: vinarealerna i följande områden:

Dealurile Buzăului, Dealu Mare, Severinului och Plaiurile Drâncei, Colinele Dobrogei, Terasale Dunării, södra vinområdet med bl.a. områden med sandjordar och andra bördiga regioner.

(5) Vinodlingszon C III a omfattar följande vinarealer

- a) i Grekland: vinarealerna i följande provinser: Florina, Imathia, Kilkis, Grevena, Larisa, Ioannina, Leukas, Achaia, Messenien, Arkadien, Korinthia, Heraklion, Chania, Rethymni, Samos, Lasithi samt ön Thira (Santorini),
- b) i Cypern: vinarealer på över 600 meters höjd,
- c) i Bulgarien: de vinarealer som inte omfattas av punkt 4 e.

(6) Vinodlingszon C III b omfattar följande vinarealer

- a) i Frankrike:
- vinarealerna i departementen på Korsika,
 - den del av departementet Var som ligger mellan havet och en linje som avgränsas av kommunerna (som själva ingår) Evenos, Le Beausset, Solliès-Toucas, Cuers, Puget-Ville, Collobrières, La Garde-Freinet, Plan-de-la-Tour och Sainte-Maxime,
 - i kantonerna Olette och Arles-sur-Tech i departementet Pyrénées-Orientales,
- b) i Italien: vinarealerna i följande regioner: Kalabrien, Basilicata, Apulien, Sardinien och Sicilien, inbegripet de öar som hör till dessa regioner, till exempel Pantelleria samt Lipariska, Egadiska och Pelagiska öarna,
- c) i Grekland: de vinarealer som inte är uppräknade i punkt 5 a,
- d) i Spanien: de vinarealer som inte är uppräknade i punkterna 3 c eller 4 c,

- e) i Portugal: vinarealerna i de regioner som inte ingår i punkt 3 d,
- f) i Cypern: vinarealer belägna lägre än 600 meter över havet,
- g) i Malta: samtliga vinarealer.

Avgränsningen av de områden som hör till de administrativa enheter som anges i denna bilaga framgår av de nationella bestämmelser som gällde den 15 december 1981 samt för Spanien av de nationella bestämmelser som gällde den 1 mars 1986 och för Portugal av de nationella bestämmelser som gällde den 1 mars 1998.”

Bilaga XIIb
Internationella organisationer enligt artikel 112b.3

- Codex Alimentarius
- Förenta nationernas ekonomiska kommission för Europa

Bilaga XIIc

Del I

BERIKNING, SYRNING OCH AVSYRNING I VISSA VINODLINGSZONER

A. Gränser för berikning

1. När väderleksförhållandena i vissa vinodlingszoner i unionen, enligt tillägget till del II i bilaga XIIa, har gjort det nödvändigt får de berörda medlemsstaterna tillåta en höjning av den naturliga alkoholhalten i volymprocent i färska druvor, druvmust, delvis jäst druvmust, och ungt, icke färdigjäst vin och vin som härrör från druvsorter som är klassificerbara enligt artikel 112i.
2. Höjningen av den naturliga alkoholhalten i volymprocent ska åstadkommas med hjälp av de oenologiska behandlingar som avses i avsnitt B och får inte överstiga följande gränsvärden:
 - a) 3 volymprocent i vinodlingszon A enligt tillägget till del II i bilaga XIIa,
 - b) 2 volymprocent i vinodlingszon B enligt tillägget till del II i bilaga XIIa,
 - c) 1,5 volymprocent i vinodlingszon C enligt tillägget till del II i bilaga XIIa.
3. Under år med ovanligt ogynnsamma väderförhållanden får medlemsstaterna begära att det/de gränsvärden som fastställs i punkt 2 höjs med 0,5 procentenheter. Som svar på en sådan begäran ska kommissionen inom ramen för de befogenheter som avses i artikel 112o d anta genomförandeakten så snart som möjligt. Kommissionen ska sträva efter att anta ett beslut inom fyra veckor efter det att denna begäran har tagits emot.

B. Berikningsmetoder

1. Höjningen av den naturliga alkoholhalten i volymprocent enligt avsnitt A får endast åstadkommas på följande sätt:
 - a) För färska druvor, delvis jäst druvmust eller ungt, icke färdigjäst vin, genom tillsats av sackaros, koncentrerad druvmust eller rektifierad koncentrerad druvmust.
 - b) För druvmust, genom tillsats av sackaros, koncentrerad druvmust eller rektifierad koncentrerad druvmust, eller genom partiell koncentring, inbegripet omvänd osmos.
 - c) För vin, genom partiell koncentring genom kylning.
2. De behandlingar som avses i punkt 1 ska vara ömsesidigt uteslutande när vinet eller druvmusten berikas med koncentrerad druvmust eller rektifierad koncentrerad druvmust och stöd ges enligt artikel 103y.

3. Den tillsats av sackaros som avses i punkt 1 a och 1 b får endast utföras genom chaptalisering och endast inom följande områden:

- a) vinodlingszon A enligt tillägget till del II i bilaga XIIa,
- b) vinodlingszon B enligt tillägget till del II i bilaga XIIa,
- c) vinodlingszon C enligt tillägget till del II i bilaga XIIa,

med undantag av vinodlingar i Italien, Grekland, Spanien, Portugal, Cypern och i de franska departement som ingår i följande appellationsdomstolars jurisdiktion:

- Aix en Provence
- Nîmes
- Montpellier
- Toulouse
- Agen
- Pau
- Bordeaux
- Bastia

Beräkning genom chaptalisering får emellertid beviljas av de nationella myndigheterna som ett undantag i de ovannämnda franska departementen. Frankrike ska omedelbart meddela kommissionen och de andra medlemsstaterna om sådana beviljanden.

4. Tillsats av koncentrerad druvmust eller rektifierad koncentrerad druvmust får inte ha till följd att den ursprungliga volymen färska krossade druvor, druvmust, druvmust i jäsnings eller ungt, icke färdigjäst vin ökas med mera än 11 % inom vinodlingszon A, 8 % inom vinodlingszon B och 6,5 % inom vinodlingszonerna C, enligt tillägget till del II i bilaga XIIa.

5. Koncentreringen av druvmust eller vin genom de metoder som avses i punkt 1 får inte

- a) leda till att den ursprungliga volymen för produkterna minskas med mer än 20 %,
- b) utan hinder av bestämmelserna i avsnitt A punkt 2 c, öka den naturliga alkoholhalten för dessa produkter med mer än 2 volymprocent.

6. De behandlingar som avses i punkterna 1 och 5 får inte leda till att den totala alkoholhalten för färska druvor, druvmust, delvis jäst druvmust, ungt icke färdigjäst vin eller vin höjs till mer än

- a) 11,5 volymprocent i vinodlingszon A enligt tillägget till del II i bilaga XIIa,
 - b) 12 volymprocent i vinodlingszon B enligt tillägget till del II i bilaga XIIa,
 - c) 12,5 volymprocent i vinodlingszon C I enligt tillägget till del II i bilaga XIIa,
 - d) 13 volymprocent i vinodlingszon C II enligt tillägget till del II i bilaga XIIa, och
 - e) 13,5 volymprocent i vinodlingszon C III enligt tillägget till del II i bilaga XIIa.
7. Genom undantag från punkt 6 får medlemsstaterna
- a) för rött vin höja det övre gränsvärdet för den totala alkoholhalten för de produkter som avses i punkt 6 till 12 volymprocent i vinodlingszon A och 12,5 volymprocent i vinodlingszon B enligt tillägget till del II i bilaga XIIa,
 - b) höja den totala alkoholhalten i volymprocent för de produkter som avses i punkt 6 för produktion av viner med ursprungsbeteckning till ett gränsvärde som fastställs av medlemsstaterna själva.

C. Syrning och avsyrring

1. Färska druvor, druvmust, delvis jäst druvmust, ungt, icke färdigjäst vin samt vin får undergå följande behandling
 - a) avsyrring inom vinodlingszonerna A, B och C I enligt tillägget till del II i bilaga XIIa,
 - b) syrning och avsyrring inom vinodlingszonerna C I, C II och C III a enligt tillägget till del II i bilaga XIIa, utan att detta påverkar tillämpningen av punkt 7 i detta avsnitt, eller
 - c) syrning inom vinodlingszon C III b enligt tillägget till del II i bilaga XIIa.
2. Syrning av de produkter som anges i punkt 1, bortsett från vin, får endast ske inom en gräns på 1,50 g/l uttryckt som vinsyra, eller 20 milliekvivalenter/l.
3. Syrning av vin får endast göras upp till 2,50 g/l uttryckt som vinsyra, eller 33,3 milliekvivalenter/l.
4. Avsyrring av vin får endast göras upp till 1 g/l uttryckt som vinsyra, eller 13,3 milliekvivalenter/l.
5. Druvmust avsedd för koncentrerings får undergå partiell avsyrring.
6. Utan hinder av punkt 1 får under år med ovanliga väderleksförhållanden medlemsstaterna tillåta syrning av de produkter som anges i punkt 1 inom

vinodlingszonerna A och B enligt tillägget till del II i bilaga XIIa, på de villkor som anges i punkterna 2 och 3 i detta avsnitt.

7. Syrning och berikning, såvida inte undantag medges av kommissionen genom delegerade akter i enlighet med artikel 112e.1, liksom syrning och avsyning av en och samma produkt ska utesluta varandra.

D. Processer

1. De behandlingar som avses i avsnitten B och C, med undantag av syrning och avsyning av vin, ska endast vara tillåtna på villkor som ska fastställas av kommissionen genom delegerade akter i enlighet med artikel 112e.1 i samband med bearbetning av färska druvor, druvmust, delvis jäst druvmust eller ungt, icke färdigjäst vin till vin eller någon annan dryck avsedd för direkt konsumtion enligt artikel 1.1.1, med undantag av mousserande vin eller mousserande vin tillsatt med koldioxid, inom den vinodlingszon där de färska druvorna som använts har skördats.
2. Koncentrering av vin ska äga rum inom den vinodlingszon där de färska druvor som använts har skördats.
3. Syrning och avsyning av vin får endast utföras inom det vinframställningsföretag och den vinodlingszon där de druvor som använts vid framställning av vinet i fråga har skördats.
4. Var och en av de behandlingar som anges i punkterna 1, 2 och 3 ska anmälas till de behöriga myndigheterna. Detsamma ska gälla för de mängder koncentrerad druvmust, rektifierad koncentrerad druvmust eller sackaros som för yrkesutövning innehas av fysiska eller juridiska personer eller sammanslutningar av sådana personer, särskilt producenter, tappningsföretag, bearbetningsföretag samt näringsidkare som ska fastställas av kommissionen genom delegerade akter i enlighet med artikel 112e.1, vid samma tidpunkt och på samma ställe som färska druvor, delvis jäst druvmust eller otappat vin. Anmälan av dessa mängder kan dock ersättas av registerföring över inkommande varor och förbrukning.
5. Var och en av de behandlingar som anges i avsnitten B och C ska antecknas på det dokument som föreskrivs i artikel 185c och som följer med de behandlade produkterna när dessa sätts i omlopp.
6. Om inte annat följer av undantagsbestämmelser som fastställs på grund av ovanliga väderleksförhållanden, får dessa behandlingar inte utföras
 - a) i vinodlingszon C enligt tillägget till del II i bilaga XIIa efter den 1 januari,
 - b) i vinodlingszonerna A och B enligt tillägget till del II i bilaga XIIa efter den 16 mars, och de får endast utföras för produkter som härrör från vinskörden närmast före dessa datum.
7. Utan att det påverkar punkt 6 får koncentrering genom kylning samt genom syrning och avsyning av vin äga rum när som helst under året.

Del II

RESTRIKTIONER

A. Allmänt

1. De tillåtna oenologiska metoderna och behandlingarna får inte innebära tillsats av vatten, utom då det krävs av särskilda tekniska skäl.
2. De tillåtna oenologiska metoderna och behandlingarna får inte innebära tillsats av alkohol, med undantag av metoder och behandlingar för framställning av färsk druvmust vars jäsning har avbrutits genom tillsats av alkohol, likörvin, mousserande vin, vin avsett för destillation som har tillsatts alkohol, och pärlande vin.
3. Vin som tillsatts alkohol för destillation får endast användas för destillation.

B. Färska druvor, druvmust och druvsaft

1. Färsk druvmust vars jäsning har avbrutits genom tillsats av alkohol får endast användas vid framställning av produkter som inte omfattas av KN-numren 2204 10, 2204 21 och 2204 29. Detta påverkar inte eventuella strängare föreskrifter som medlemsstaterna kan komma att utfärda för framställning på deras territorium av produkter som inte omfattas av KN-numren 2204 10, 2204 21 och 2204 29.
2. Druvsaft och koncentrerad druvsaft får inte användas till vinframställning eller tillsättas vin. De får inte jäsas till alkohol inom unionens territorium.
3. Bestämmelser i punkterna 1 och 2 ska inte tillämpas på produkter som i Förenade kungariket, Irland och Polen är avsedda för framställning av produkter som omfattas av KN-nummer 2206 för vilka dessa medlemsstater får tillåta användning av en sammansatt beteckning i vilken ordet "vin" ingår.
4. Delvis jäst druvmust framställd av lätt torkade druvor får endast släppas ut på marknaden för framställning av likörvin och endast inom de vinodlingsområden där detta var brukligt den 1 januari 1985, och för framställning av vin av övermogna druvor.
5. Om inte annat beslutas i enlighet med artikel 43.2 i EUF-fördraget enligt unionens internationella åtaganden får färska druvor, druvmust, delvis jäst druvmust, koncentrerad druvmust, rektifierad koncentrerad druvmust, druvmust vars jäsning har avbrutits genom tillsats av alkohol, druvsaft, koncentrerad druvsaft och vin, eller blandningar av dessa produkter, med ursprung i tredjeland inte användas till framställning av produkter enligt denna bilaga eller tillsättas sådana produkter på unionens territorium.

C. Blandning av viner

Om inte annat beslutas i enlighet med artikel 43.2 i EUF-fördraget enligt unionens internationella åtaganden är det förbjudet att i unionen blanda vin med ursprung i tredjeland med ett unionsvin, liksom att blanda olika viner med ursprung i tredjeland.

D. Biprodukter

1. Överpressning av druvor är förbjuden. Med beaktande av lokala och tekniska förhållanden ska medlemsstaterna besluta om den minimikvantitet alkohol som får ingå i återstoder från vindruvspressning och vindruv efter druvpressningen.

Alkoholkvantiteten i dessa biprodukter ska beslutas av medlemsstaterna och vara minst 5 % av alkoholvolymen i det framställda vinet.

2. Med undantag av alkohol, eau-de-vie och piquettevin, får varken vin eller andra drycker avsedda för direkt konsumtion framställas av vindruv eller återstoder från vindruvspressning. Hållande av vin över jäsningsrester, druvrester eller pressad aszú-massa ska tillåtas på villkor som ska fastställas av kommissionen genom delegerade akter i enlighet med artikel 112e.1, där detta är traditionell praxis vid framställning av ”Tokaji fordítás” och ”Tokaji máslás” i Ungern och ”Tokajský forditás” och ”Tokajský máslás” i Slovakien.
3. Det är förbjudet att pressa vindruv och jäsa om återstoder från vindruvspressning för andra ändamål än destillation eller framställning av piquettevin. Filtrering och centrifugering av vindruv ska inte betraktas som pressning om de framställda produkterna är av fullgod handelskvalitet.
4. Piquettevin får, om det är tillåtet att framställa detta i den berörda medlemsstaten, endast användas till destillation eller för vinproducentens husbehovskonsumtion.
5. Utan att medlemsstaternas möjlighet att besluta att kräva att biprodukterna ska bortskaffas genom destillation åsidosätts, ska fysiska eller juridiska personer eller grupper av personer som innehar biprodukter åläggas att bortskaffa dem på villkor som ska fastställas av kommissionen genom delegerade akter i enlighet med artikel 112e.1.

* EGT L 109, 6.5.2000, s. 29.

** EUT L 93, 31.3.2006, s. 12.

*** EUT L 376, 27.12.2006, s. 21.

**** EGT L 276, 6.10.1990, s. 40.

***** EGT L 40, 11.2.1989, s. 34.

***** EGT L 139, 30.4.2004, s. 55.

”